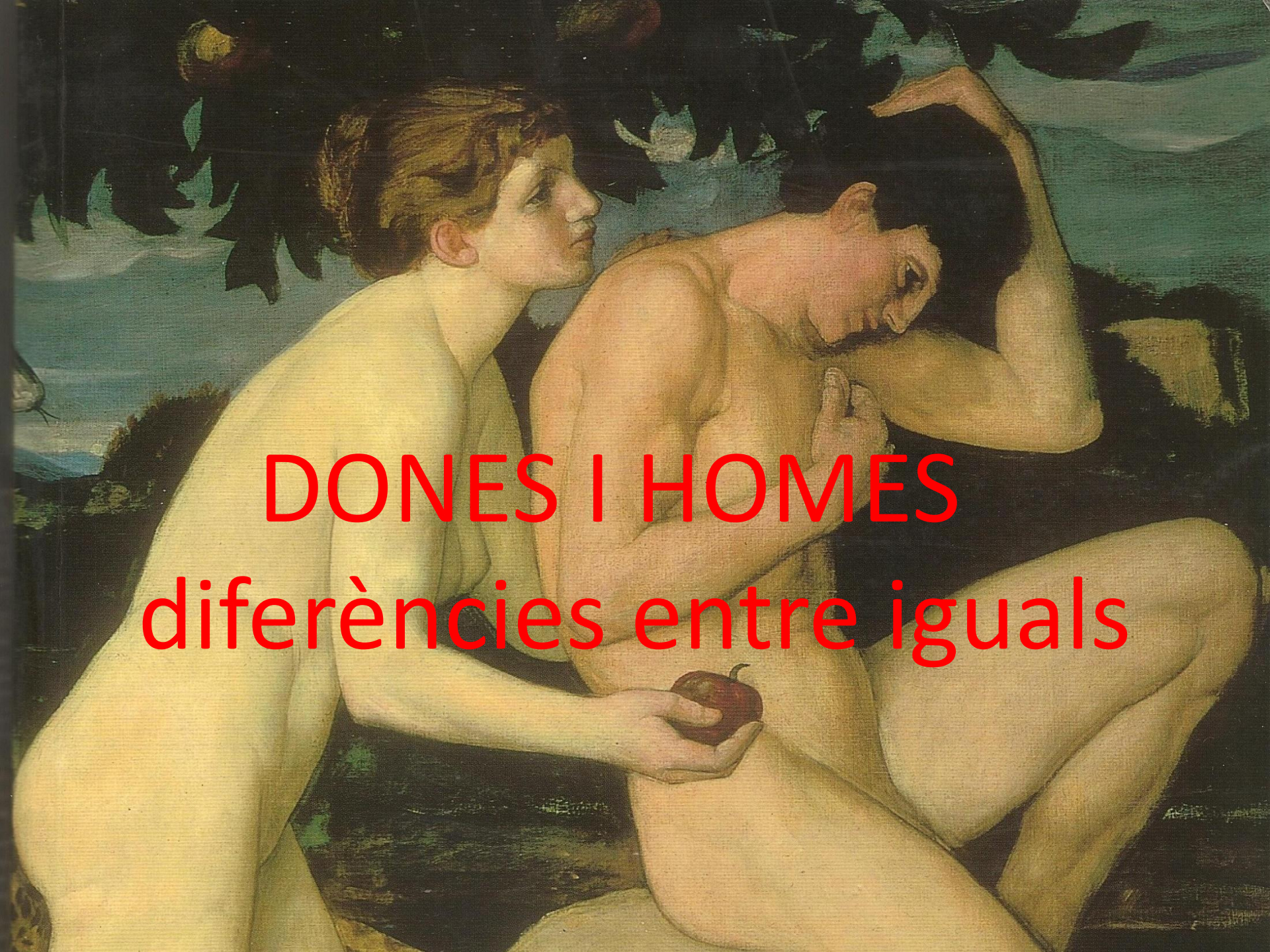

DONES I HOMES
diferències entre iguals

La naturalesa te horror a la igualació.

La vida no tendeix a una igualació per augment de l'entropia i manca d'ordenació i jerarquització d'elements,

Sinó a una harmonització homeostàtica de les diferències al servei d'una activitat de desequilibri vivificadora.

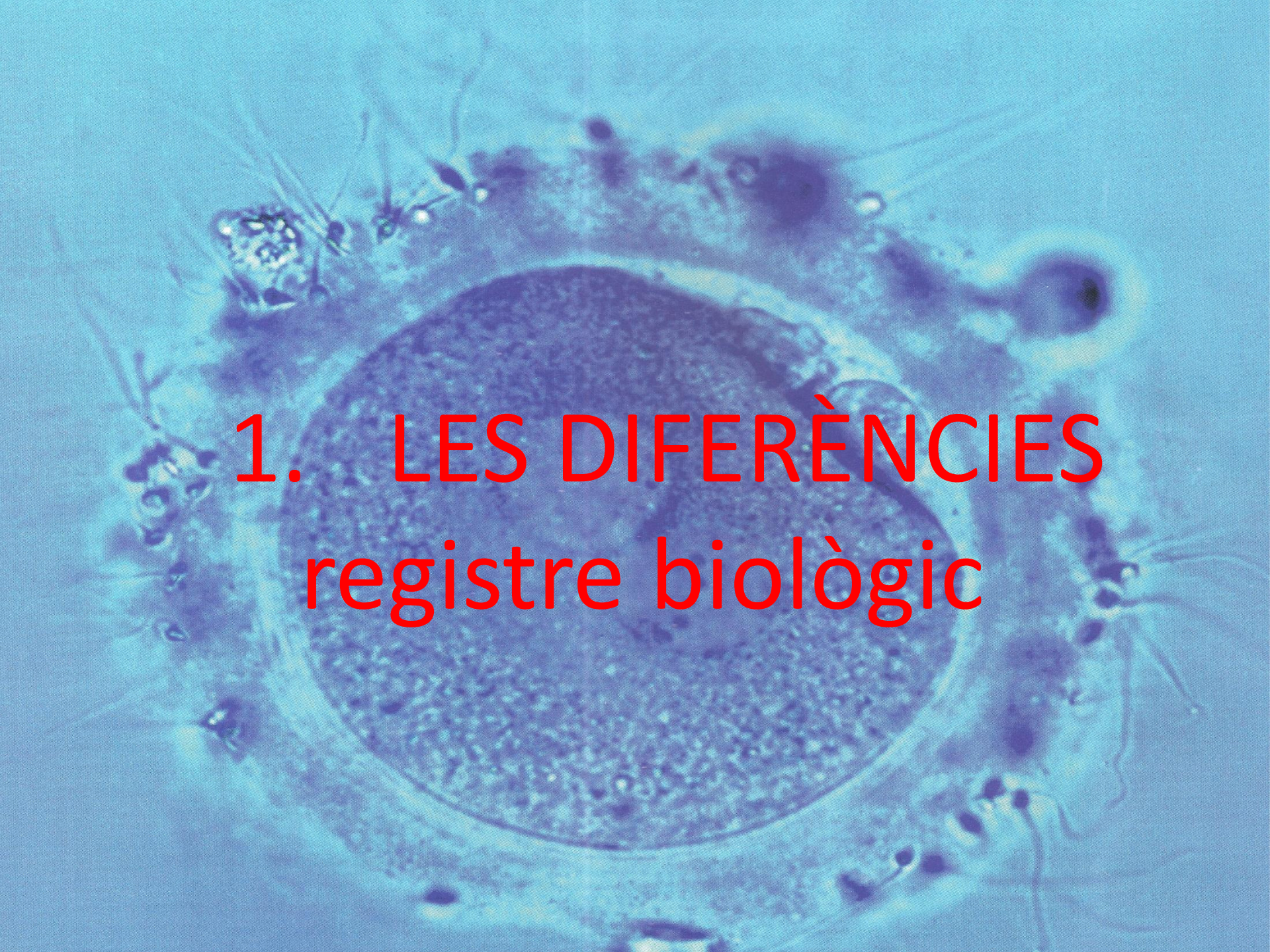
La Naturalesa no és un teixit homogeni sinó un "patchwork"

SEXUALITAT.

1. És un model general de la vida en la Terra,
2. que diferencia en cada espècie dos conjunts d'individus (femelles i mascles),
3. caracteritzats per particularitats genètiques, anatòmiques, fisiològiques, conductuals...
4. que s'atrauen entre ells en variades formes,
5. i amb motiu de la reproducció intercanvien material genètic
6. a fi de generar noves combinacions de gens
7. les quals possibiliten que l'espècie es vagi adaptant i progressant evolutivament per a sobreviure en els canviants ambients del Planeta.
8. L'espècie humana és una d'entre els milions d'espècies vivents de la Biosfera.

NOTES.

1. Aquest model general te algunes excepcions (bacteris p. ex. en els que reproducció i sexualitat són fenòmens no coincidents).
2. Només hi ha dos sexes, encara que hi pugui haver minories amb diferenciacions sexuals mal definides o confoses.
3. Les dinàmiques sexuals (conductes especialment o freqüències reproductores) en l'espècie humana han sofert modulacions culturals destacables.

1. LES DIFERÈNCIES registre biològic

1.a. Model sexual general

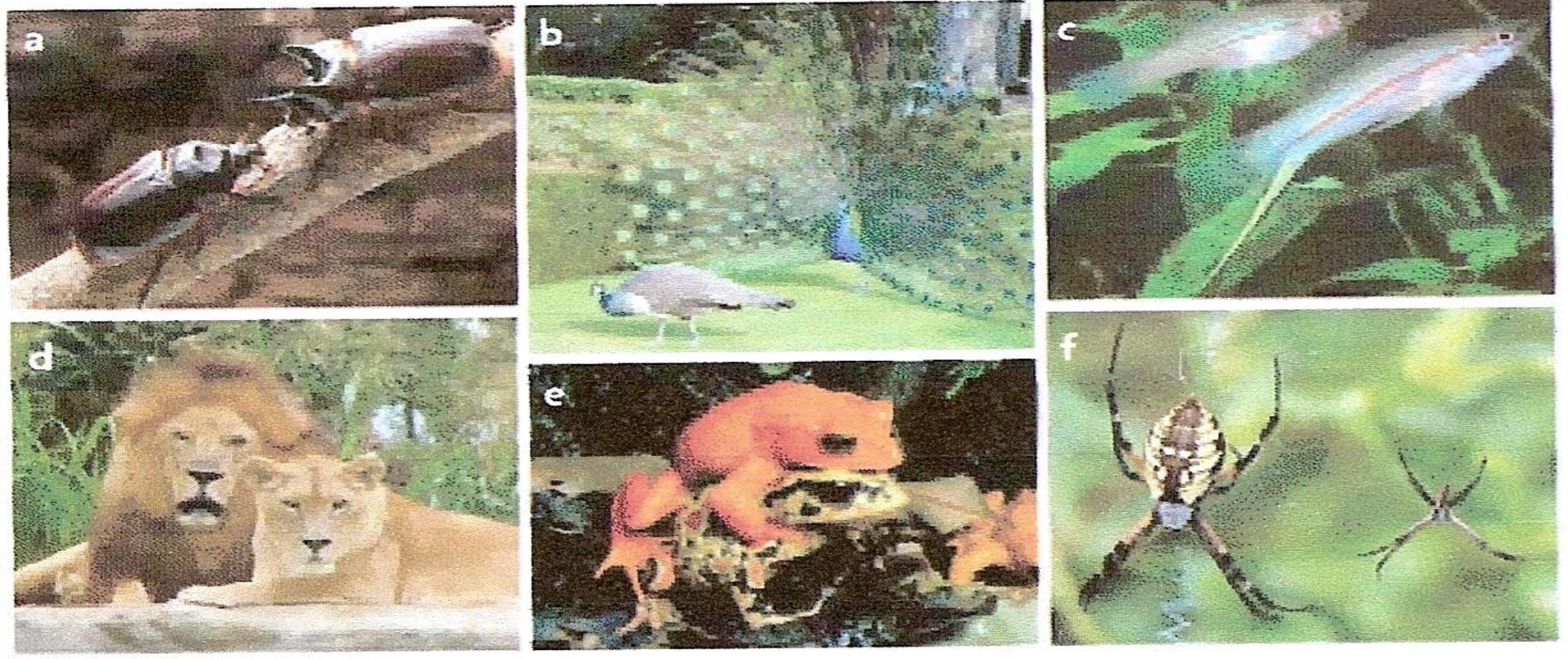
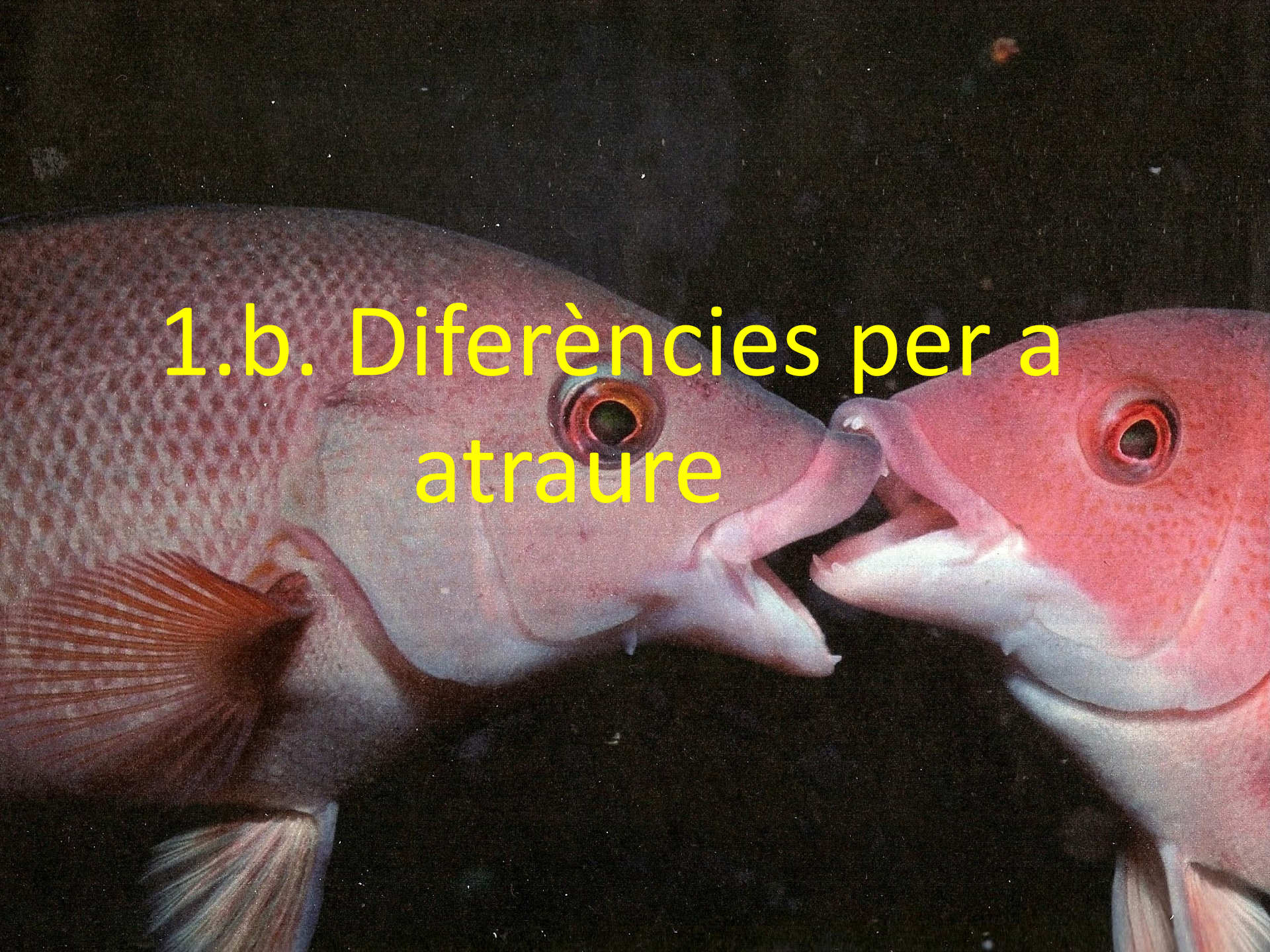
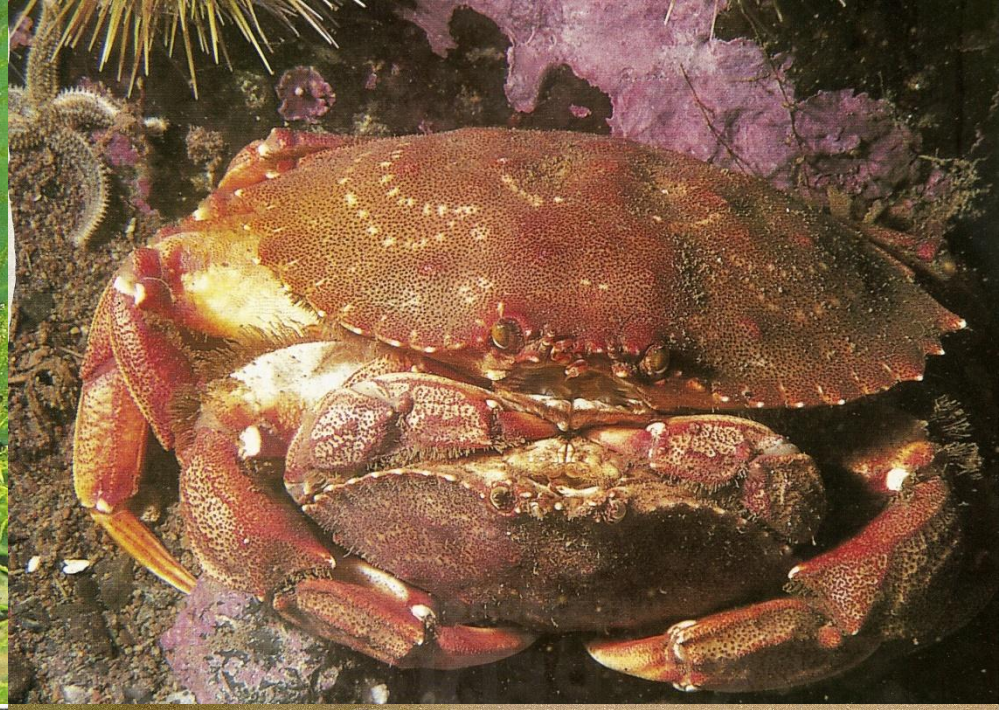

Figure 1 | **Animal sexual dimorphism.** A general feature of animals is the differentiation of the two sexes both morphologically and behaviourally. Here we refer to these characteristics as sexually dimorphic traits. A common type of sexually dimorphic trait is the elaborate modification of male morphology, such as the horns of many beetle species (*Strategus aloeus*, **a**), the peacock's tail (*Pavo cristatus*, **b**), the caudal 'sword' of the swordtail fish (*Xiphophorus helleri*, **c**) and the lion's mane (*Panthera leo*, **d**). Additionally, the two sexes can differ in coloration, as shown here for the golden toad (*Bufo periglenes*, **e**). Females can be the more highly adorned sex: female garden spiders (*Argiope aurantia*, **f**) are both larger and more conspicuously marked than males. Image **a** © A. Wild. Image **b** © K. Lu. Image **c** © M. K. Meyer. Image **d** © C. Lambert (www.cmldigitaldetails.com). Image **e** © Science Photo Library. Image **f** © T. Bartlett.

1.b. Diferències per a atraure

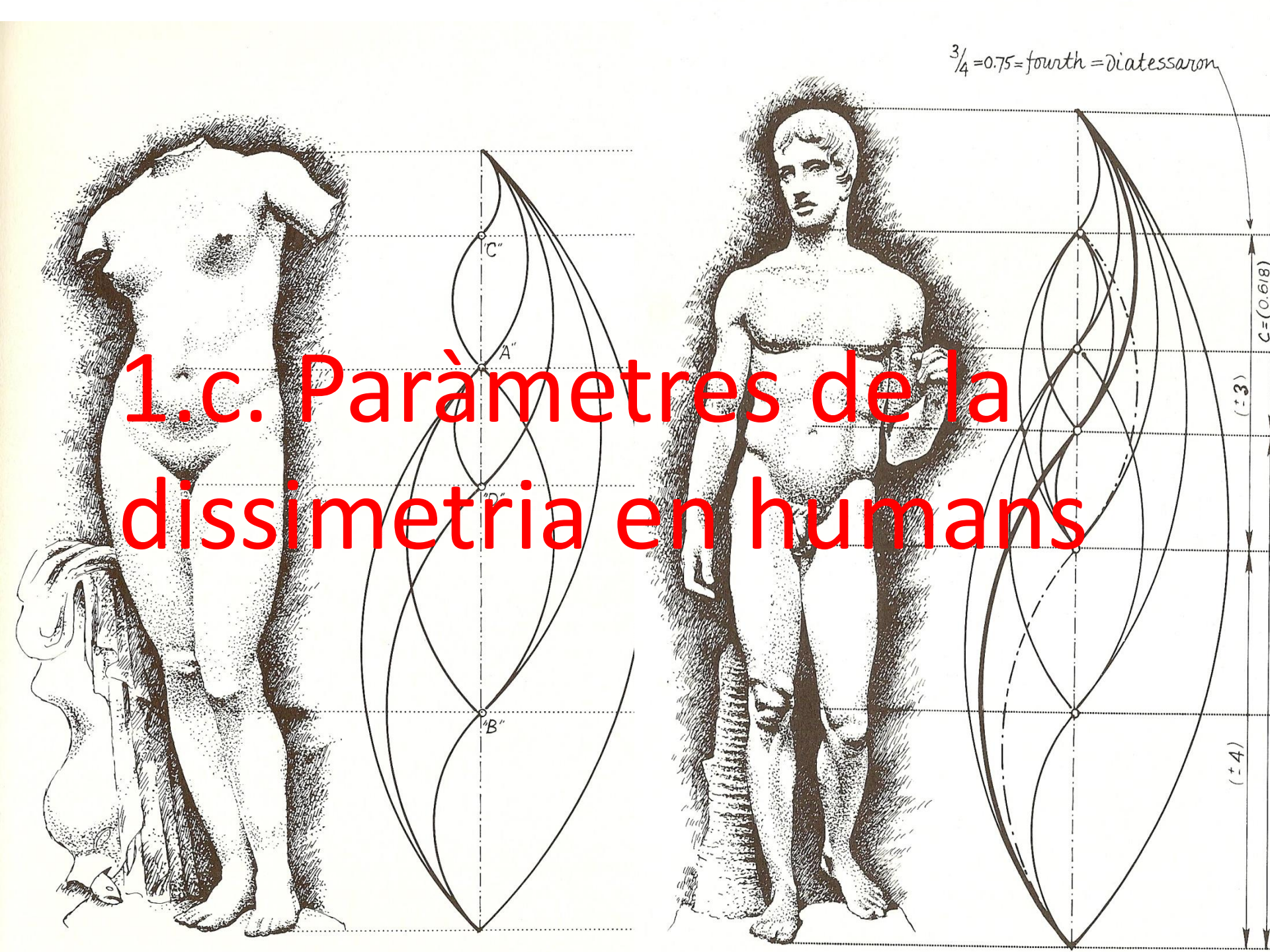

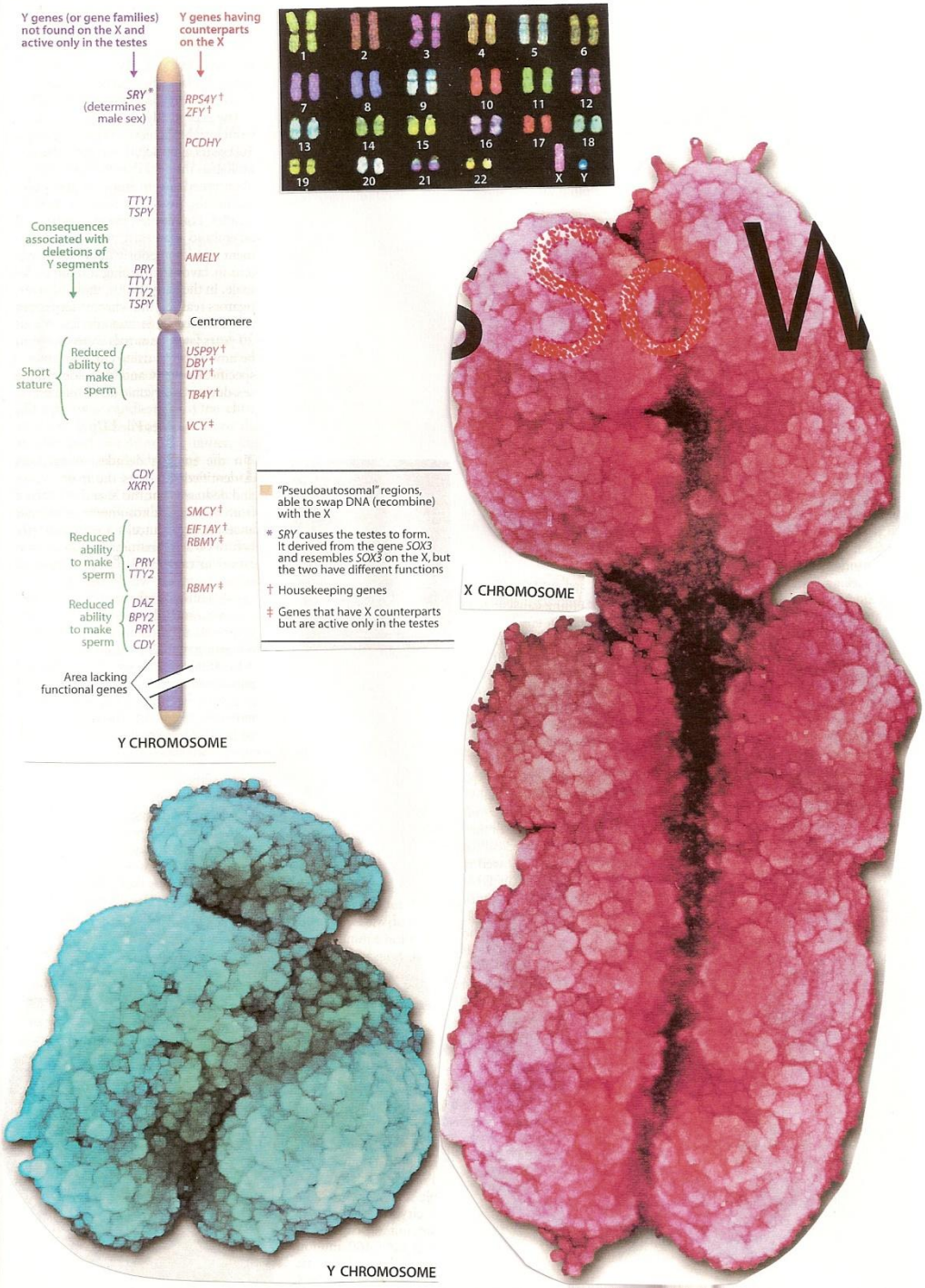

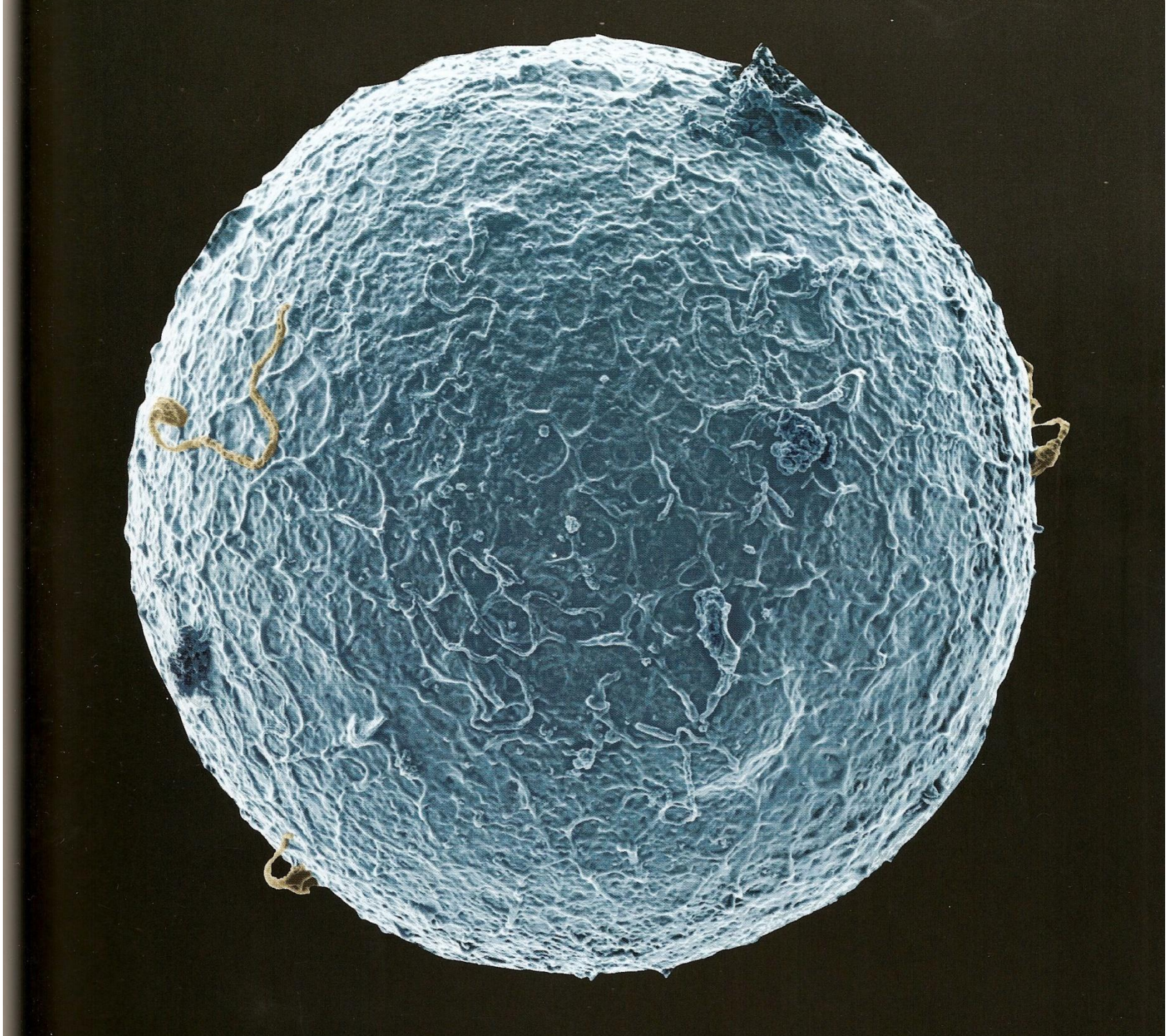
GETTY

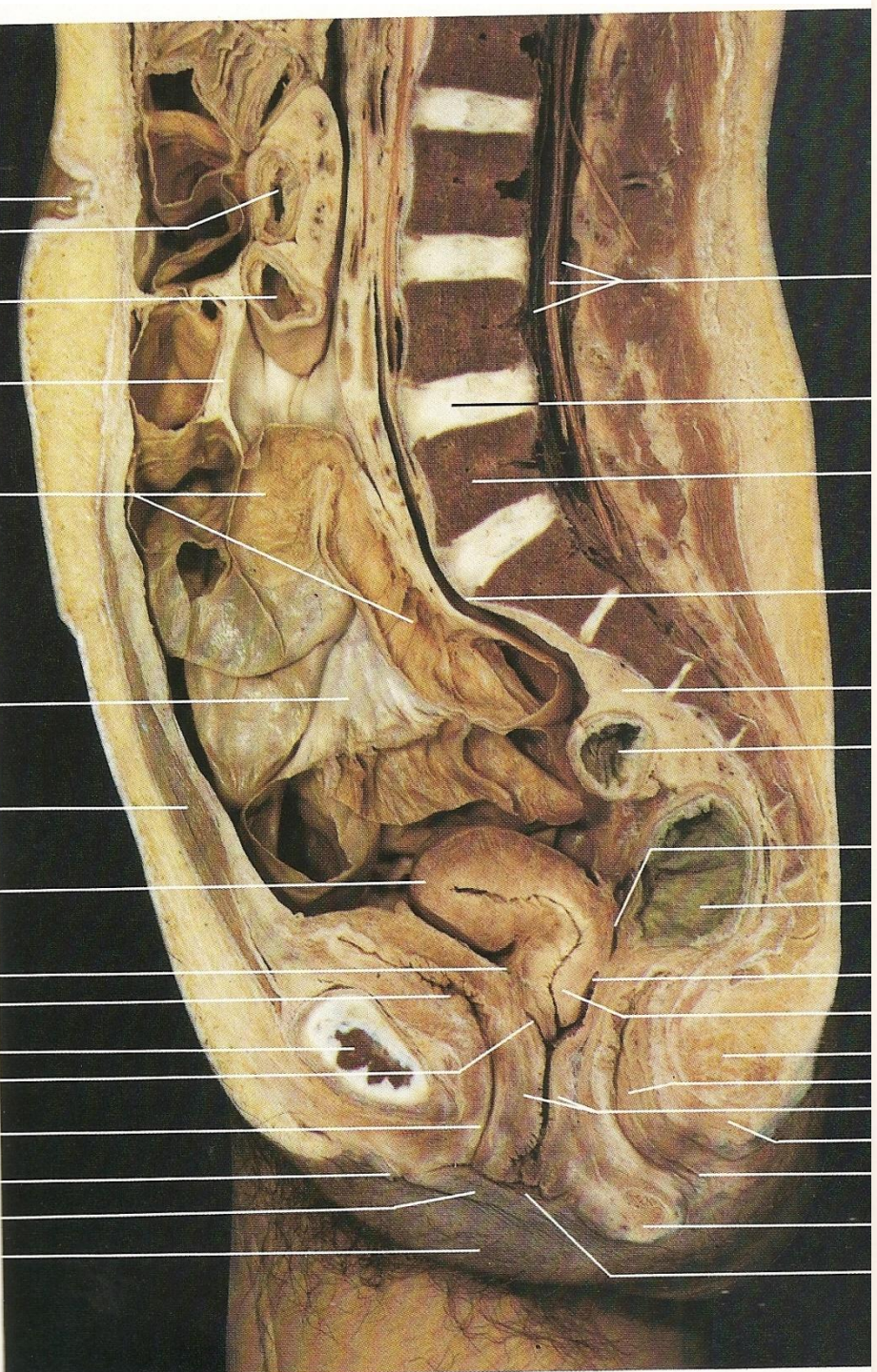

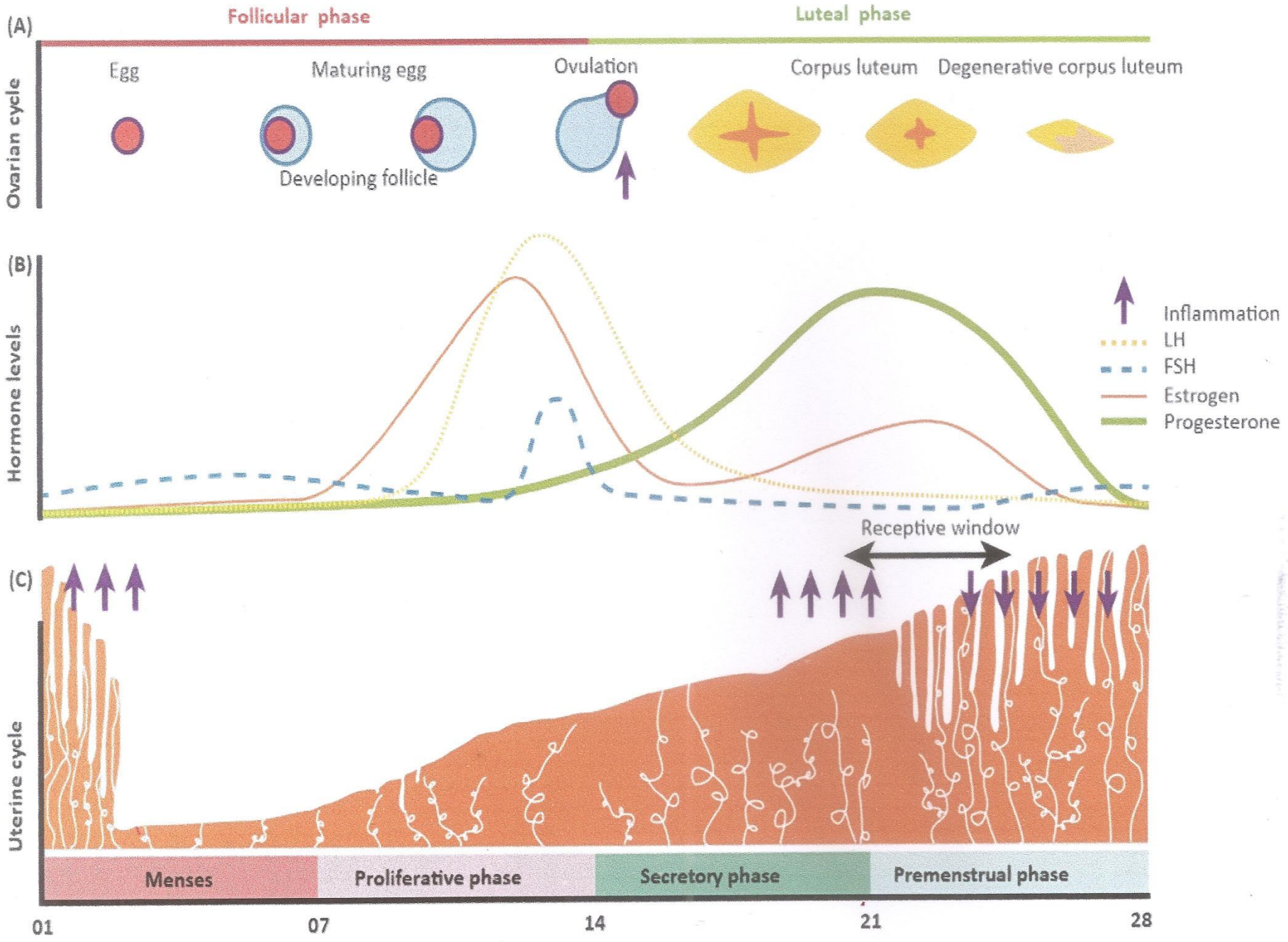
1.c. Paràmetres de la dissimetria en humans

Y genes (or gene families) not found on the X and active only in the testes
Y genes having counterparts on the X
SRY* (determines male sex)
RPS4Y†
ZFY†
PCDHY
TTY1
TSPY
Consequences associated with deletions of Y segments
AMELY
PRY
TTY1
TTY2
TSPY
Centromere
Short stature
Reduced ability to make sperm
USP9Y†
DBY†
UTY†
TB4Y†
VCY‡
CDY
XKRY
SMCY†
EIF1AY†
RBMY‡
Reduced ability to make sperm
PRY
TTY2
RBMY‡
Reduced ability to make sperm
DAZ
BPY2
PRY
CDY
Area lacking functional genes
Y CHROMOSOME
"Pseudoautosomal" regions, able to swap DNA (recombine) with the X
* SRY causes the testes to form. It derived from the gene SOX3 and resembles SOX3 on the X, but the two have different functions
† Housekeeping genes
‡ Genes that have X counterparts but are active only in the testes
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
X
Y
X CHROMOSOME
Y CHROMOSOME

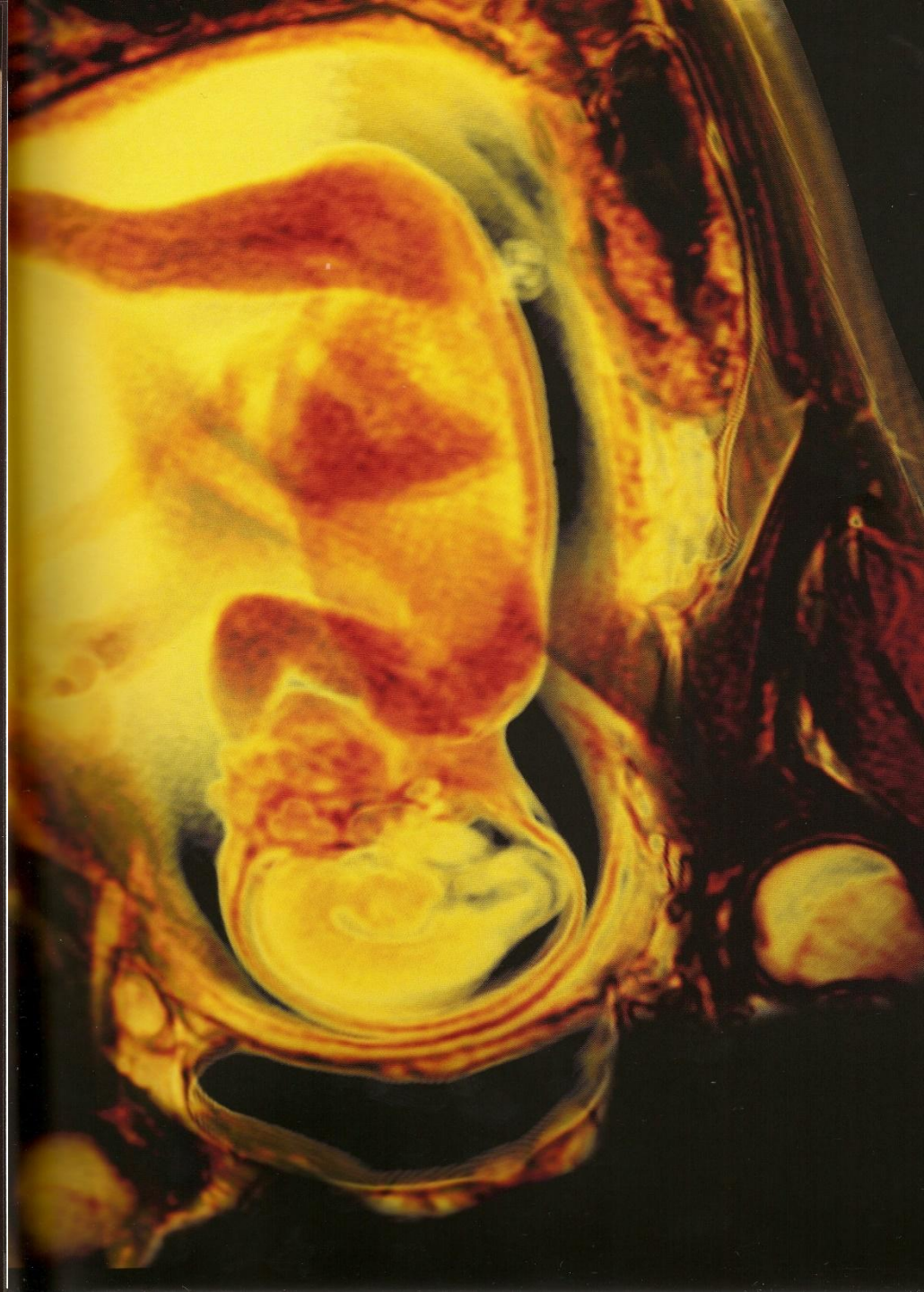

1
2
3
4
5
6
5
4
7
8
9
1
1
1
1
1
1
1
1
1
1
2

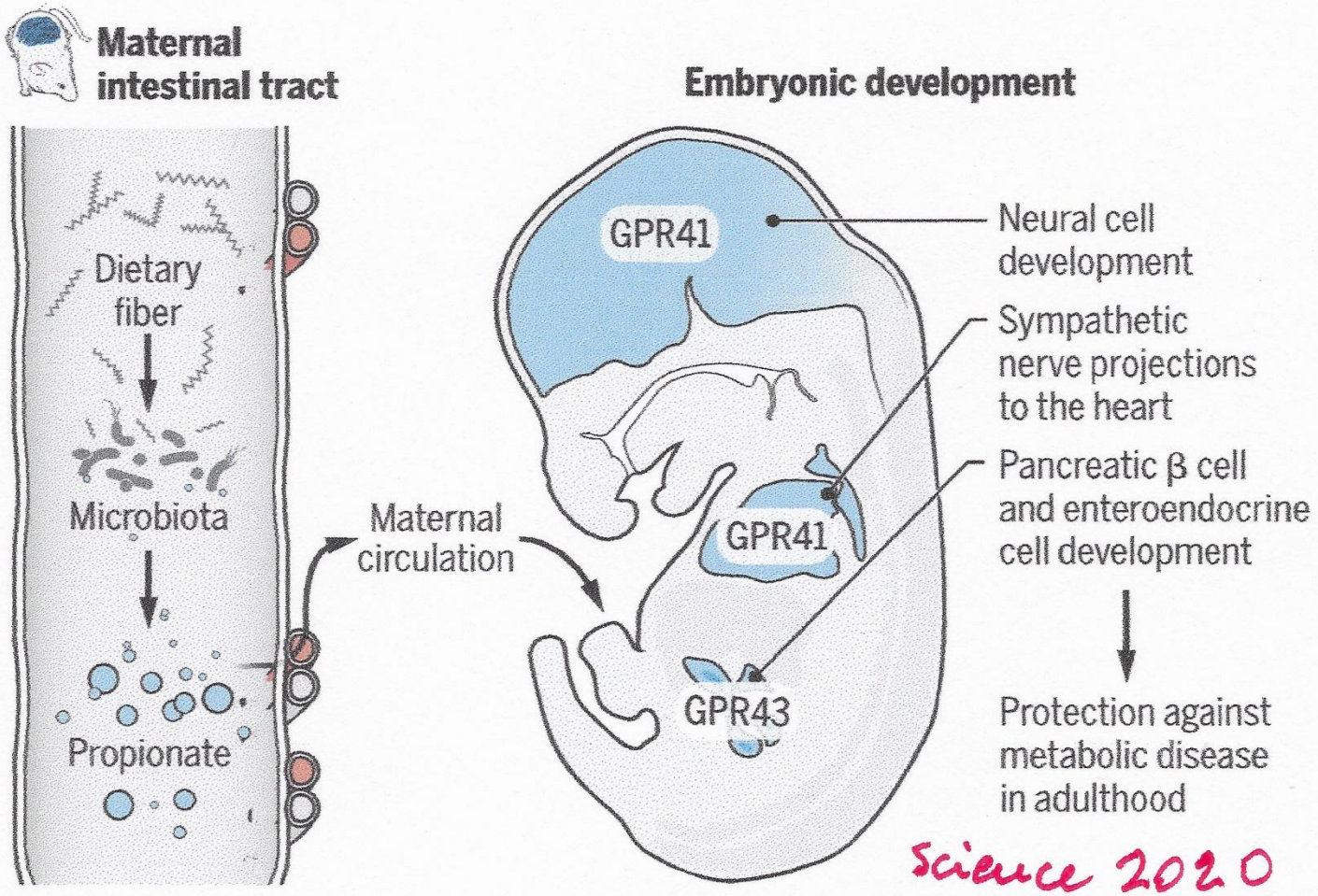
Trends in Ecology & Evolution

Microbial protection from metabolic disease

Digestion of fiber by microbiota generates short-chain fatty acids (SCFAs). In pregnant mice, SCFAs, particularly propionate, regulate embryonic development through G protein–coupled receptor 41 (GPR41) and GPR43. This protects offspring from metabolic disease in adulthood.

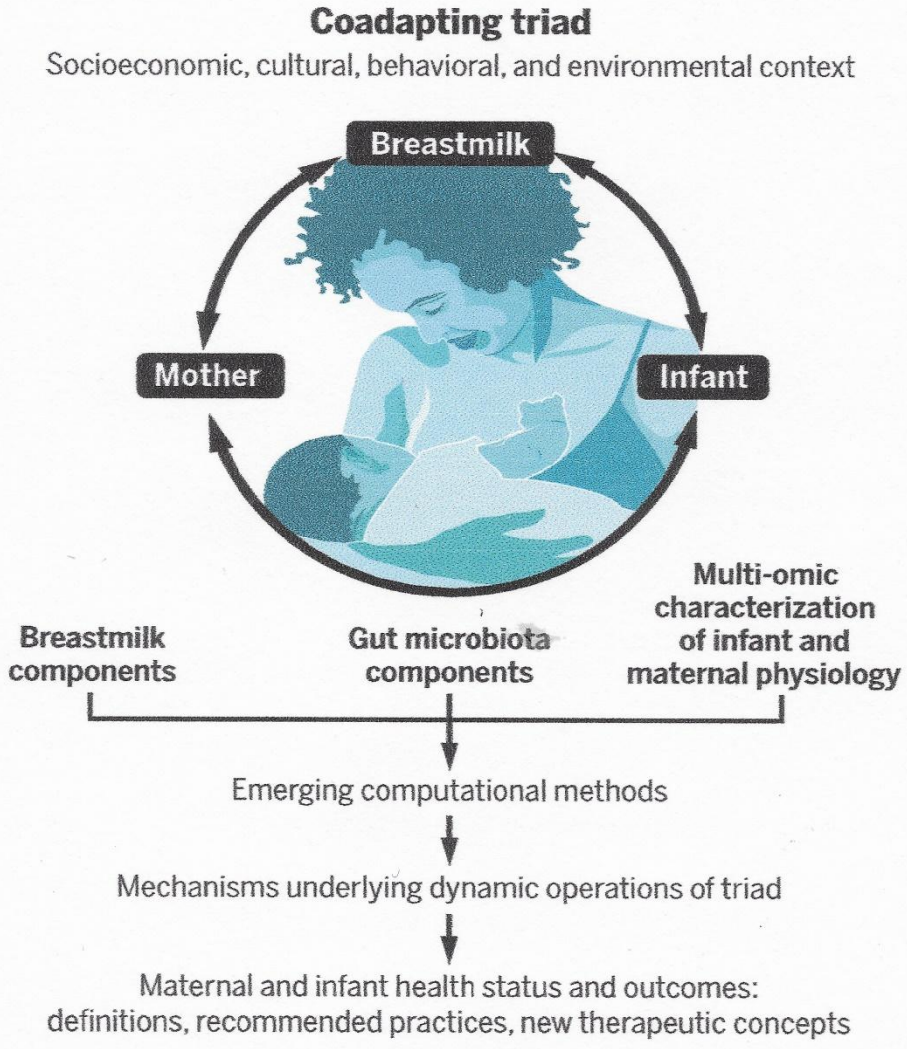

Science 2020

How does breastmilk affect maternal and infant health?

Science 2020

Mechanistic insights hold the promise of providing more informative definitions of health status, better predictions of health outcomes, improved recommendations for preventing disease, and new therapeutic targets.

Spectrum of human sexual characteristics

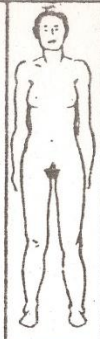
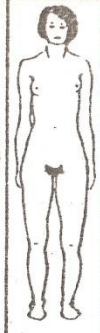
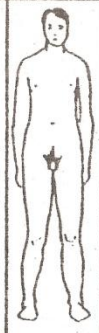
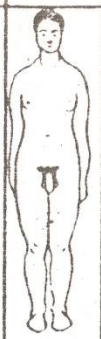
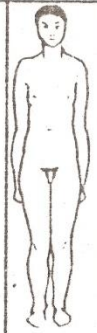
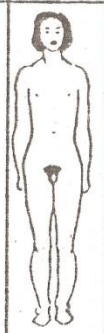
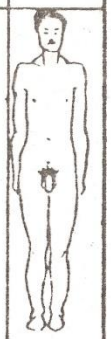
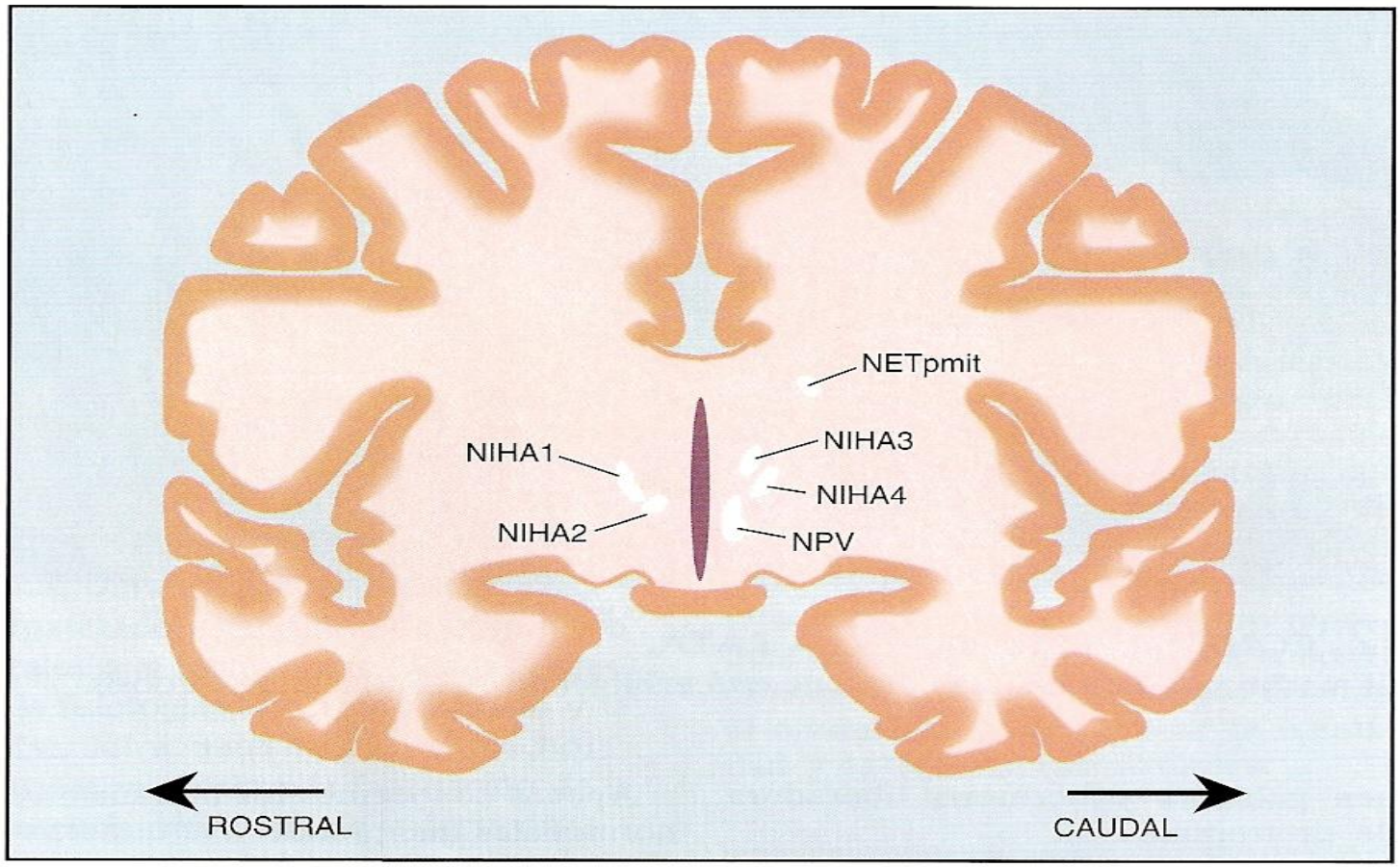
	normal female	simple constitutional masculinism	adrenogenital masculinism	female homosexual	female transvestism	female intersex without adrenal disorder	true hermaphrodite	Turner's syndrome	pure gonadal dysgenesis	male intersex testicular feminization syndrome	Klinefelter's syndrome	male transvestism	male homosexual	adrenogenital feminism	simple constitutional feminism	male with hypospadias	normal male
typical sex chromosomes	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XO	XY	XY	XXY	XY	XY	XY	XY	XY	XY
gonads ○ female ● male	○ ○	○ ○	○ ○	○ ○	○ ○	○ ○	○ ●	o o	nil	● ●	● ●	● ●	● ●	● ●	● ●	● ●	● ●
sex hormones: oestrogens (female)	normal F			normal F	normal F		normal F			normal M	normal M	± normal M	normal M	probably subnormal for M		normal M	normal M
sex hormones: androgens (male)	normal F	increased for female	increased for female	normal F	normal F	normal F	normal or low	low		normal M	subnormal for M	subnormal for M	normal M	increased	subnormal for M	normal M	normal M
external anatomy																	
phallus: penis / clitoris	normal size	normal size	enlarged	normal or enlarged	normal or enlarged	enlarged	normal penis or enlarged clitoris	normal size	normal or enlarged	normal size	small to moderate	small	normal size	normal size	small	small (may resemble enlarged clitoris)	normal size
urination	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	M	M	M	M	M	F	M
menstruation	normal	irregular or nil	nil	normal or irregular	normal or irregular	normal	usually nil	nil	nil	nil							
fertility	+	+ or —	—	+	+	—	—	—	—	- -	—	— or +	+	—	+	—	+
psychological sex	F	F	F	M or F	neutral or M	F or M	F or M	F	F	F	neutral or M	neutral or F	M, F or both	M	M or rarely F	M	M

FIG. 36
(d'après A. Jost, *Science Journal*, n° 6, 1970).

euronas en las
s.
n, que las hor-
izan, en fases
y mediante una
nlleva cambios
ADN en ARN
oteínas, ambos
diferenciación
los esteroides
ticoadrenal no
es que operan
so.
el grupo diri-
e Baulieu, del
ubrió que los
én sintetizarse,
nervioso. Al-
eroides gozan
ular receptores
otransmisores,
r de $GABA_A$.
des, de sínte-
ras cerebrales,
rópicos como
ervenir en el
ón sexual del

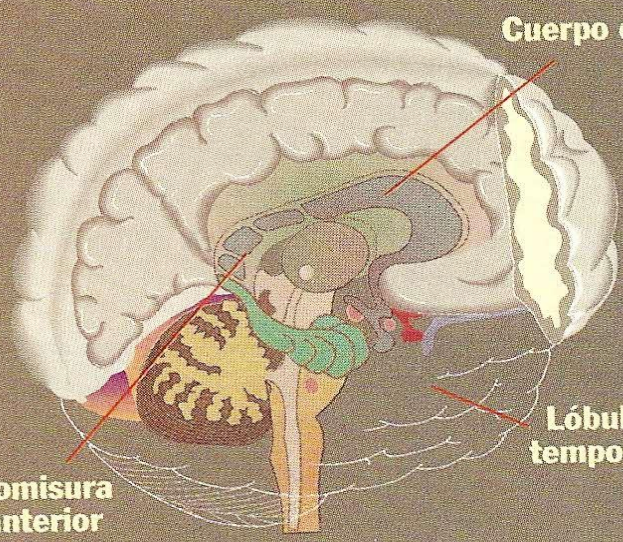
io llevamos a
erimentos que
e la participa-
ABA_A, durante
sarrollo, en la
bro masculino
de muestra: en

11. DIMORFISMO SEXUAL EN EL CEREBRO HUMANO. El dibujo representa un corte coronal del continuum área preóptica-hipotálamo del cerebro humano. El lado izquierdo representa una porción rostral de ese continuum, mientras que el lado derecho representa una porción más caudal del mismo. Se observan los distintos núcleos intersticiales del hipotálamo anterior y el núcleo de la estría terminal en los que se ha descubierto dimorfismo sexual. NIHA 1, 2, 3 y 4: núcleos intersticiales 1, 2, 3 y 4 del hipotálamo anterior; NETpmit: componente posteromedial intensamente teñido del núcleo de la estría terminal; NPV: núcleo paraventricular.

Los test de inteligencia muestran muchas diferencias entre los sentimientos, actos y representaciones de los hombres y las mujeres. Cabe pensar que sus cerebros mostrarán en sus estructuras las mismas distinciones. Pero en la realidad los científicos han encontrado muy pocas diferencias en los cerebros humanos de uno y otro sexo, aunque en los de las ratas se han hallado hasta 15.

Mapa del cerebro

	HOMBRE	MUJER
Lóbulo temporal: Esta región del córtex cerebral ayuda a controlar el oído, la memoria y la percepción que tienen de sí mismos y del tiempo	En un hombre de inteligencia normal, una diminuta región del lóbulo temporal, detrás del ojo, tiene un 10% menos neuronas que una mujer.	La mujer tiene más neuronas en esa región, que sirve para interpretar el lenguaje, la música y la entonación.
Cuerpo calloso: Este haz de neuronas es el principal puente entre la parte derecha e izquierda del cerebro, transportando mensajes entre ellas.	El cuerpo calloso del hombre ocupa menos volumen en su cerebro que en el de la mujer, lo que sugiere que los dos hemisferios se comunican menos.	En la mujer la parte trasera del cuerpo calloso es más grande que en el hombre. Esto puede explicar porqué las mujeres usan ambos lados del cerebro para el lenguaje.
Comisura anterior: Esta colección de células nerviosas también conecta los dos hemisferios del cerebro. Es más pequeña y aparece antes en la evolución que el cuerpo calloso.	En el hombre la comisura es más pequeña que en la mujer, a pesar de que el cerebro del hombre es, en comparación, más grande que el de la mujer.	La gran comisura en la mujer puede ser otra razón por la que sus dos hemisferios parecen trabajar en equipo en tareas de lenguaje y respuesta emocional.

R+A STROCEN REY

OXFORD

Cerebral Cortex, 2019;00: 1–10

doi: 10.1093/cercor/bhz184
Advance Access Publication Date:
Original Article

ORIGINAL ARTICLE

Sex Differences in Functional Brain Networks for Language

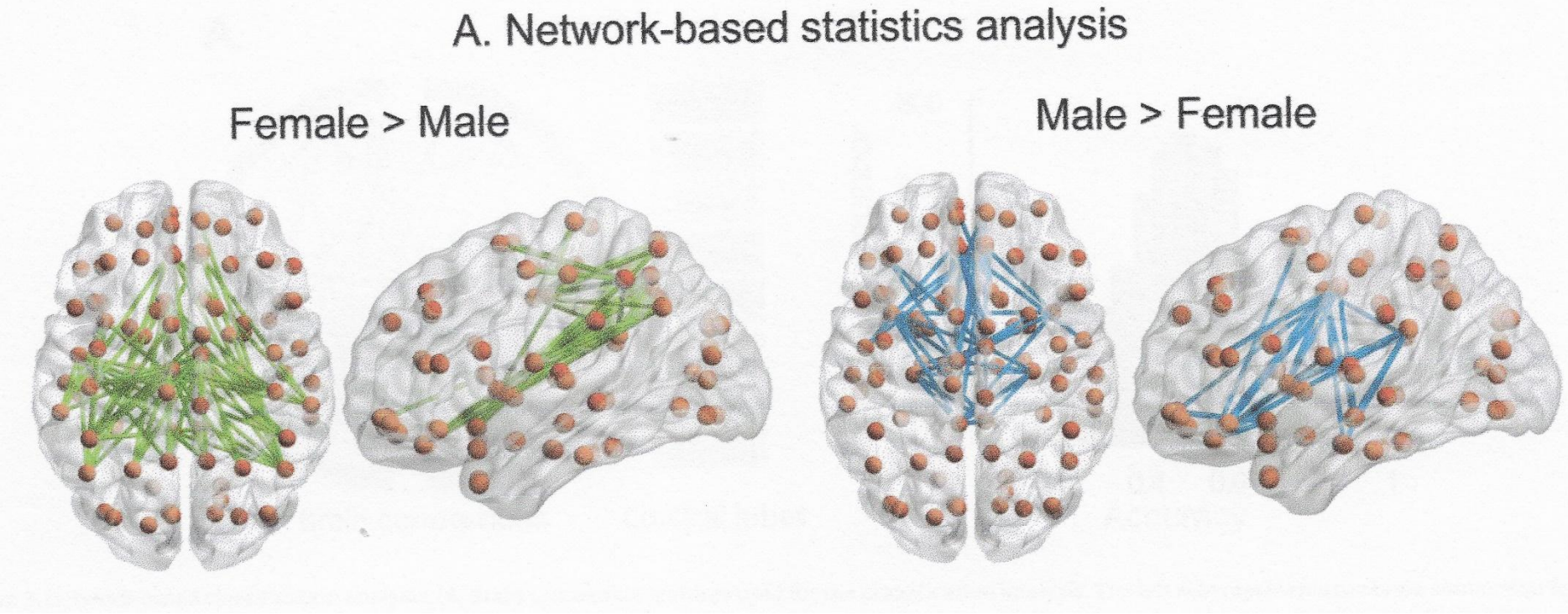
Min Xu[1,2], Xiuling Liang[1,2,3], Jian Ou[1,2,3], Hong Li[1,2,4], Yue-jia Luo[1,2] and Li Hai Tan[1,2]

[1]Center for Brain Disorders and Cognitive Science, Shenzhen University, Shenzhen 518060, China, [2]Center for Language and Brain, Shenzhen Institute of Neuroscience, Shenzhen 518060, China, [3]School of Biomedical Engineering, Shenzhen University Health Science Center, Shenzhen 518060, China and [4]School of Psychology, Shenzhen University, Shenzhen 518060, China

Address correspondence to Min Xu, Center for Brain Disorders and Cognitive Science, Shenzhen University, Nanhai Ave 3688, Shenzhen, Guangdong, 518060, China. Email: xumin@szu.edu.cn; Li Hai Tan, Center for Brain Disorders and Cognitive Science, Shenzhen University, Nanhai Ave 3688, Shenzhen, Guangdong, 518060, China. Email: tanlh@szu.edu.cn.
M.X. and X.L.L. contributed equally to this work

Abstract

Men and women process language differently, but how the brain functions to support this difference is poorly understood. A few studies reported sex influences on brain activation for language, whereas others failed to detect the difference at the functional level. Recent advances of brain network analysis have shown great promise in picking up brain connectivity differences between sexes, leading us to hypothesize that the functional connections among distinct brain regions for language may differ in males and females. To test this hypothesis, we scanned 58 participants' brain activities (28 males and 30 females) in a semantic decision task using functional magnetic resonance imaging. We found marked sex differences in dynamic interactions among language regions, as well as in functional segregation and integration of brain networks during language processing. The brain network differences were further supported by a machine learning analysis that accurately discriminated males from females using the multivariate patterns of functional connectivity. The sex-specific functional brain connectivity may constitute an essential neural basis for the long-held notion that men and women process language in different ways. Our finding also provides important implications for sex differences in the prevalence of language disorders, such as dyslexia and stuttering.

A. Network-based statistics analysis
Female > Male
Male > Female

NeuroImage 202 (2019) 116116

Contents lists available at ScienceDirect

NeuroImage

journal homepage: www.elsevier.com/locate/neuroimage

Sex-related differences in intrinsic brain dynamism and their neurocognitive correlates

Nina de Lacy [a,*], Elizabeth McCauley [a], J. Nathan Kutz [b], Vince D. Calhoun [c]

[a] Department of Psychiatry and Behavioral Sciences, University of Washington, 1959 NE Pacific St, Seattle, WA, 98195, USA
[b] Department of Applied Mathematics, University of Washington, Lewis Hall 201, Seattle, WA, 98195, USA
[c] Tri-institutional Center for Translational Research in Neuroimaging and Data Science (TReNDS) [Georgia State University, Georgia Institute of Technology, Emory University], Atlanta, GA, 30303, USA

ARTICLE INFO

Keywords:
Intrinsic networks
ICA
Sex-related
Dimorphism
Functional MRI
Dynamic functional connectivity
Dynamism

ABSTRACT

The application of dynamic or time-varying connectivity techniques to neuroimaging data represents a new and complementary method to traditional static (time-averaged) methods, capturing additional patterns of variation in human brain function. Dynamic connectivity and related measures of brain dynamism have been detailed in neurotypical brain function, during human development and across neuropsychiatric disorders, and linked to cognitive control and executive function abilities. Despite this large and growing body of work, little is known about whether sex-related differences are present in dynamic connectivity and brain dynamism, a question pertinent to our understanding of brain function in both health and disease, given the sex bias observed in the prevalence of neuropsychiatric disorders, and well-demonstrated sex-related differences in the performance of certain neurocognitive tasks. We present the first analyses of sex-related effects in dynamic connectivity and brain dynamism referenced to neurocognitive function, in a large sample of sex-, age- and motion-matched subjects in 24- and 51-network whole brain functional parcellations. We demonstrate that sexual dimorphism is present in human dynamic connectivity and in multiple high-order measures of brain dynamism, as well as validating prior work that sex-related differences exist in static intrinsic connectivity. We also provide the first evidence suggesting a link between differential neurocognitive performance by males and females and brain functional dynamics. Reduced dynamism in females, who spend more time in certain brain states and switch states less frequently, may provide a 'stickier' functional substrate associated with slower response inhibition, whereas males exhibit greater dynamic fluidity, change between certain states more often and range over a larger state space, achieving superior performance in mental rotation, which demands an iterative visualization and problem-solving approach. We conclude that sex is an important variable to consider in functional MRI experiments and the analysis of dynamic connectivity and brain dynamism.

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

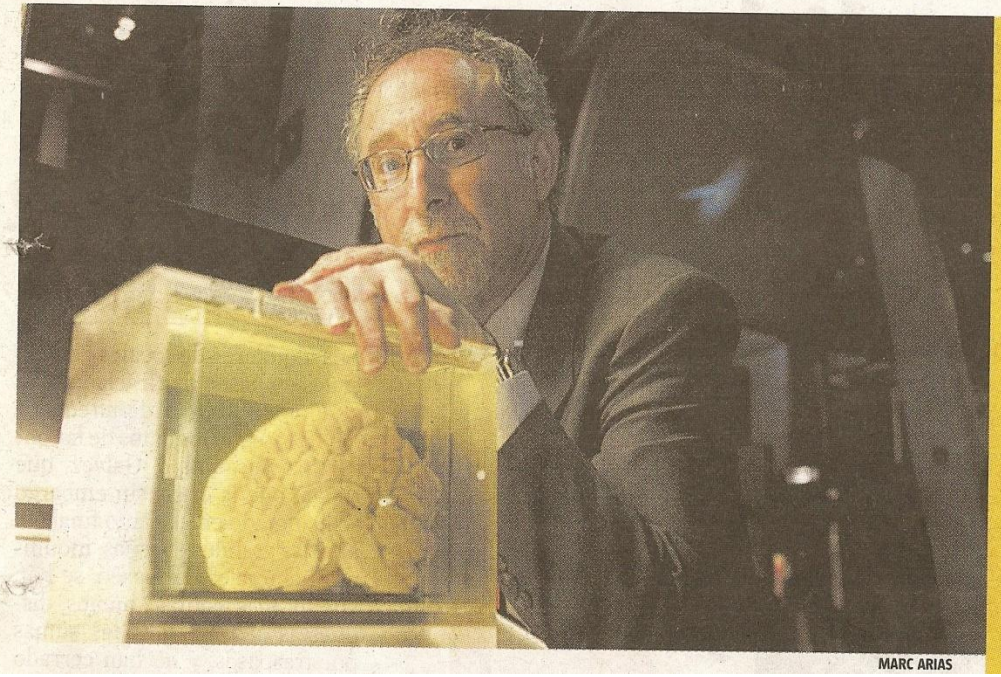

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHÍS LLUÍS AMIGUET

Richard J. Haier, *neurocientífico; especialista en medición de la inteligencia humana*

Tengo 50 años: cada año pierdo neuronas y memoria, pero me enfado menos y soy más tolerante. Lo importante no es qué sabes, sino qué puedes aprender... ¡Y aún me falta mucho! Nací en Buffalo. Creo en la ciencia y la razón creadoras. La inteligencia no es centro, sino red

"Todos estamos igualados por un cerebro distinto"

MARC ARIAS

Cada cual su maestro

Disfruto jugando al Tetris con Haier, que cree que algunos juegos mejoran las conexiones neuronales. Y entre partida y partida, muy a la americana, me da una noticia mala y otra buena: la mala es que perdemos neuronas cada día –y no se recuperan como se creía–, y la buena es que está convencido de que pronto habrá fármacos

áreas del cerebro que eran más activas resolviendo diferentes tipos de problemas.

¿Y...?

Gran sorpresa: más actividad no significa más efectividad mental; así que la ecuación de la inteligencia no radica en una potencia central, sino en la eficiencia reticular.

Pasa en muchos otros campos.

También desmentimos que el cerebro –como se creyó durante años– estuviera especializado por áreas. La clave no está en la especialización por zonas, sino en las relaciones entre ellas. El cerebro no es un centro, sino una red, y no tiene divas ni divos: es como una orquesta con solistas sucesivos.

¿Y quién es el director?

¿Quién dirige la red ? ¿La dirige alguien? La analogía de la orquesta acaba ahí: no está clara su jerarquización. Digamos que la inteligencia es una red definida precisamente por sus relaciones. Ese cableado cambia cuando aprendemos algo nuevo, y su eficiencia general es la que mide el IQ.

¿Un cerebro –como una organización– es tonto o listo según sus conexiones?

Así es. Otra sorpresa es que hombres y mujeres logran los mismos resultados de forma diversa. No se puede distinguir por su anatomía el cerebro femenino del masculino.

¿No era más grande el masculino?

Como media, sí, pero hay algunas mujeres que lo tienen más grande que algunos hombres. Y ese es el paradigma aplicable a casi toda comparación en psicometría y neurociencia: hay más diferencia entre individuos que entre grupos: hombres o mujeres, etnias, edades... Todos estamos igualados por un cerebro distinto.

Balanç de les dissimetries

- Genètiques
- Anatòmiques (estructures reproductores)
- Fisiològiques
- Cerebrals
- Comportamentals
- Patològiques (immunitat)

La naturalesa precisa més de mares que de pares

(Hi ha espècies que han prescindit de mascles)

2. LA MODULACIÓ CULTURAL
Una història trista

"Les dones són innatament promíscues, de ment feble, fàcils per a l´amor. infidels als seus marits fins i tot quan són guardades tancades: per tant. han estat posseïdes per un indiscriminat desig sexual des del començament dels temps". Manusmirti. Text hindú compilat entre 200 AC i 200 PC.

En la literatura hindú la menstruació és considerada com un signe visible tant de l´apetit sexual de la dona com de la seva innata impuresa, i conseqüentment, de la combinació d´ambdues coses, de la seva propensió al mal. Roy Porter "Sexual knowledge, sexual science". Cambridge University Press.1994.p.66.

Una de les experiències del camí de il.luminació de Buda és el disgust pel cos femení : " I el futur Buda es desvetllà...va veure aquelles dones jeient adormides algunes amb els seus cossos humits amb enganyosos liquids i saliva; algunes fent carrisquejar les dents...; algunes amb les seves boques obertes... i algunes amb els seus vestits caiguts apart fent aparèixer clarament la seva fastigosa nuesa.". Un comentari posterior comenta que BUDA deduí la naturalesa de les dones, la més impura i monstruosa en el món dels vivents. "Sexual knowledge.. .p.69.

Animalium . II. 3 (741a, 18-19)

Aristòtil explica que en la generació, un excés del principí femení és el responsable del naixament de monstres. Entre aquests enumera els nens que no s´assemblen als seus pares, i a les dones, i utilitza el següent llenguatge : "La primera excepció (al tipus) és que la descendència consisteixi en una dona en comptes d´un home; malgrat tot, això és una necessitat natural". De Generatione Animalium.IV, 3 (767b 7-9)

" Igual que els fills de pares mutilats, unes vegades neixen mutilats i altres vegades no, també els fills nascuts de dona, són a vegades dones i a vegades homes. La dona és i sempre ha estat un home mutilat, i la catatèmia és semen però en estat impur; hi ha una sola cosa que no es pot trobar en elles `el principi de l´ànima. ARISTOTIL. De Generatione Animalium. II, 3 (737a, 26-31).

Es evident que el principi de què l´ànima governi el cos, i la ment i el raciocini el món passional, és necessari i convenient...Una vegada més, l´home és superior per naturalesa i la dona és inferior; un mana i l´altre és manat; aquest principi de necessitat s´exten a tota la humanitat" Aristòtil. Política I, 2, 1254b , 4-6, 12-16.

D´ací que existeixin per naturalesa vàries classes de governants i governats: així el lliure governa l´esclau, l´home a la dona, l´adult al nen... ARISTOTIL. Política.I, 1260 a.

Quan una dona te flux de sang, és a dir, quan surt sang del seu cos, romandrà durant set díes en la seva impuresa menstrual. El que la toqui serà impur fins a la tarda. Tot alló sobre el que dormi o s´assegui durant la seva impuresa, serà impur. Qui toqui el seu llit, renti els seus vestits, es banyi amb aigua, serà impur fins a la tarda. Qui toqui un moble qualsevol damunt del que s´hagi assegut ella, serà impur fins a la tarda.. Si un home jeu amb ella, contrau la impuresa de la menstruació i serà impur durant set díes. (Levític)

Quan una dona doni a llum un nen, quedarà ritualment impura durant set díes, igual que si tingués la regla...La partera es quedarà encara trenta tres díes a casa esperant el temps de purificar-se de la sang...Però si la dóna a llum una nena, quedarà impura durant dues setmanes, com si tingués la regla, i es quedarà encara seixanta-sis dies més a casa esperant el temps de purificar-se de la sang" (Lev. 12,2-5)

Feta a imatge de Déu, la naturalesa humana es composa de dos sexes i així no s'exclou a la dona quan es parla de la imatge de Déu...¿Com doncs escoltem a l'Apòstol que l'home és imatge de Déu , i per això se li prohibeix cobrir-se el cap, però no la dona i per això se li demana cobrir-se el cap?. La raó al meu entendre ...és perquè la dona juntament amb el marit és imatge de Déu, formant una sola imatge tota la naturalesa humana, però considerada com ajuda, propietat seva exclusiva , no es imatge de Déu".

Sant Agustí La Trinitat. Llibre XII, Cap VII.

Segons SANT TOMAS la dona en la seva concepció no expressa la primera intenció de la natura que mira a la perfecció (l´home), sino la intenció secundària de la natura, com a putrefacció, deformitat , feblesa senil" (Summa Theologiae Suppl. q.52 a 1 ad 2).

Tant Albert Magne com Tomàs d´Aquino citen a Sant Agustí en afirmar que l´ajut en vistes al qual Déu creà la dona per a Adam es referia només a la procreació, perquè per a qualsevol altra activitat un home és el millor ajut per a un home. Albert Magne ho explica a "In II Sententiarum 20, 1 " i a "In IV Sententiarum 26,6".

"L´home te una raó més perfecta i una virtud més sòlida que la dona" Sant TOMAS a Summa contra gentiles III,123..

"Amb motiu del defecte de raó, evident també en els infants i en els malalts mentals, a les dones no els hi és permès de fer de testimoni en qüestions testamentàries". SANT TOMAS. (Summa Theologiae.II-II q.70 a.3).

" Si parlem segons la naturalesa de les coses, el Pare ha de ser estimat més que la Mare. En efecte s´estima el Pare i a la Mare com a principis del naixament natural. Però el pare és més excel.lentment principi que no pas la Mare, perquè ell ho és en tant que agent, mentre que la Mare és sobretot principi passiu i matèria. Es per això, que d´una forma absoluta, el pare ha de ser més estimat". SANT TOMAS. Summa Theologiae. II-II q. 26 a.10.

"Les dones estan més inclinades que els homes a la incontinència" SANT TOMAS citant a Aristòtil. (Summa Theologiae II-II q. 56 a.1).

"Encara que a la dona li siguin realitzats tots els ritus de l´Ordre, ella no reb pas l´ordre, perquè com que el sacrament és un signe, en alló en el que s´acompleix el sacrament s´exigeix no solament la cosa sino també la significació de la cosa. Ara bé, com que en el sexe femení no hi ha res que pugui ser signe d´eminència de grau perquè la dona es troba en un estat de subjecció, i d´acquí que no pugui rebre el sacrament de l´Orde" (Dist.25,q.2,a.2, sol.) SANT TOMAS.

" De la mateixa manera que la naturalesa ha dotat el lleó d´urpes, l´elefant i el senglar de defenses, el toro de banyes i la sípia del líquid fosc que l´amaga, així ella ha dotat la dona d´engany perquè es protegeixi i defensi; tot el poder amb el que la naturalesa ha dotat l´home en forma de força física i de raó, ella l´ha donat a la dona en forma d´engany. L´engany és inherent a la dona, casi igual a la dona estúpida que a la intel.ligent. La dona usa de l´engany en tota ocasió tant espontàneament com les feres se serveixen de llurs armes, i ella creu que és el seu dret.Es doncs probablement impossible que existeixi una dona absolutament honesta exempta de falsedat. Es per això que les dones penetren tant fàcilment l´engany dels altres, de manera que val més no intentar enganyar-les. D´aquest defecte congènit i dels seus corol.laris en resulten la falsedat, la infidelitat , la traició, la ingratitud etc. Les dones són molt més freqüentment que els homes culpables de perjuri. Es just preguntar-se si hom pot exigir mai el jurament d´una dona". SCHOPENHAUER. Parerga et Paralipomena.

"Jo conec les dones. Elles consideren el matrimoni com una renda.Quan el meu pare estava clavat en un silló de malalt , malalt i miserable, hagués estat abandonat a ell mateix si un vell criat no hagués complert amb ell els deures de caritat que missenyora la meva mare no complia. La meva mare celebrava vetllades mentre el meu pare s´extingia en la solitud, i es divertia mentre que ell es debatia en intolerables sofriments. Heus ací l´amor de les dones." SCHOPENHAUER. (Citat per Roland Jaccard. Le monde 17 juliol 1992)

"Les dones són éssers fets per a la domesticitat i no atènyen llur perfecció si no és en una situació subalterna" F.NIETZSCHE.1844-1900.

"La passió de la dona, renúncia total a tota mena de drets propis, postula precisament que el mateix sentiment, el mateix desig de renúncia, no existeixi pas per a l´altre sexe: perquè si tots dos renunciéssin a ells mateixos per amor, en resultaria... diguem que l´horror del buit". NIETZSCHE. El Gai saber. paràgraf 363.

"En els tres o quatre països civilitzats d´Europa, serà possible , gràcies a alguns segles d´educació, transformar les dones en tot el que hom voldrà, fins i tot en homes, no pas sexualment parlant, però si en qualsevol altre sentit... Serà el temps en què la còlera constituirà la passió pròpiament viril, la còlera de veure totes les arts i totes les ciències submergides i envasades en un dilettantisme inaudit, la filosofia assassinada sota lá xerrameca atuidora dels xerraires, la política més delirant i pagesa que mai, la societat en plena dissolució". NIETZSCHE. "Humà, massa humà". paràgraf 425.

"En la presencia de la mujer, presentimos los varones inmediatamente una criatura que, sobre el nivel perteneciente a la humanidad, es de un rango vital algo inferior al nuestro. No existe ningún otro ser que posea esta doble condición: ser humano, y serlo menos que el varón". ORTEGA Y GASSET.

"La dona..... no posseeix en ella la regla de l´ètica; ella no pot obrar bé si no és restant dins dels límits de les normes morals, observant alló que la societat ha reconegut com a convenient". SIGMUND FREUD . Carta de l´època jove a Eduard Silberstein.

" El fet que les dones se les hagi de considerar deficients en el que es refereix al sentit de la justícia, està sens dubte relacionat amb el predomini de l´enveja del penis en la seva vida intel.lectual". Nosaltres els psicòlegs, també considerem que les dones són més dèbils en els seus interessos socials i que ténen menys capacitat per a sublimar els seus instints que no pas els homes" .S. FREUD. "Feminiity"

"La mujer ama la tradición, adora el privilegio, siente poco la justicia y suele ser indiferente a toda obra de renovación y progreso; al paso que el hombre verdaderemanete digno de este título, el homo socialis, abomina de la rutina y del privilegio, venera la justicia y antepone, en muchos casos, la causa de la humanidad al interés de la familia". SANTIAGO RAMON Y CAJAL. Reglas y consejos sobre investigación científica.

"La mujer es la píldora amarga que la naturaleza y el arte han complacido en dorar para que el hombre la trague más fácilmente...La mujer es el cebo con el que la naturaleza atrae al hombre a fin de asegurar la permanencia de la especie...En la mujer lo más deliciosamente femenino es el cerebro, que representa, ante todo, órgano soberano de atracción y de reproducción; al revés del hombre, cuya sesera constituye vulgar herramienta de trabajo" SANTIAGO RAMON Y CAJAL. La mujer. Madrid.1944.

3. LA VIRTUT DE LA IGUALTAT

La sexualitat, sempre conflictiva

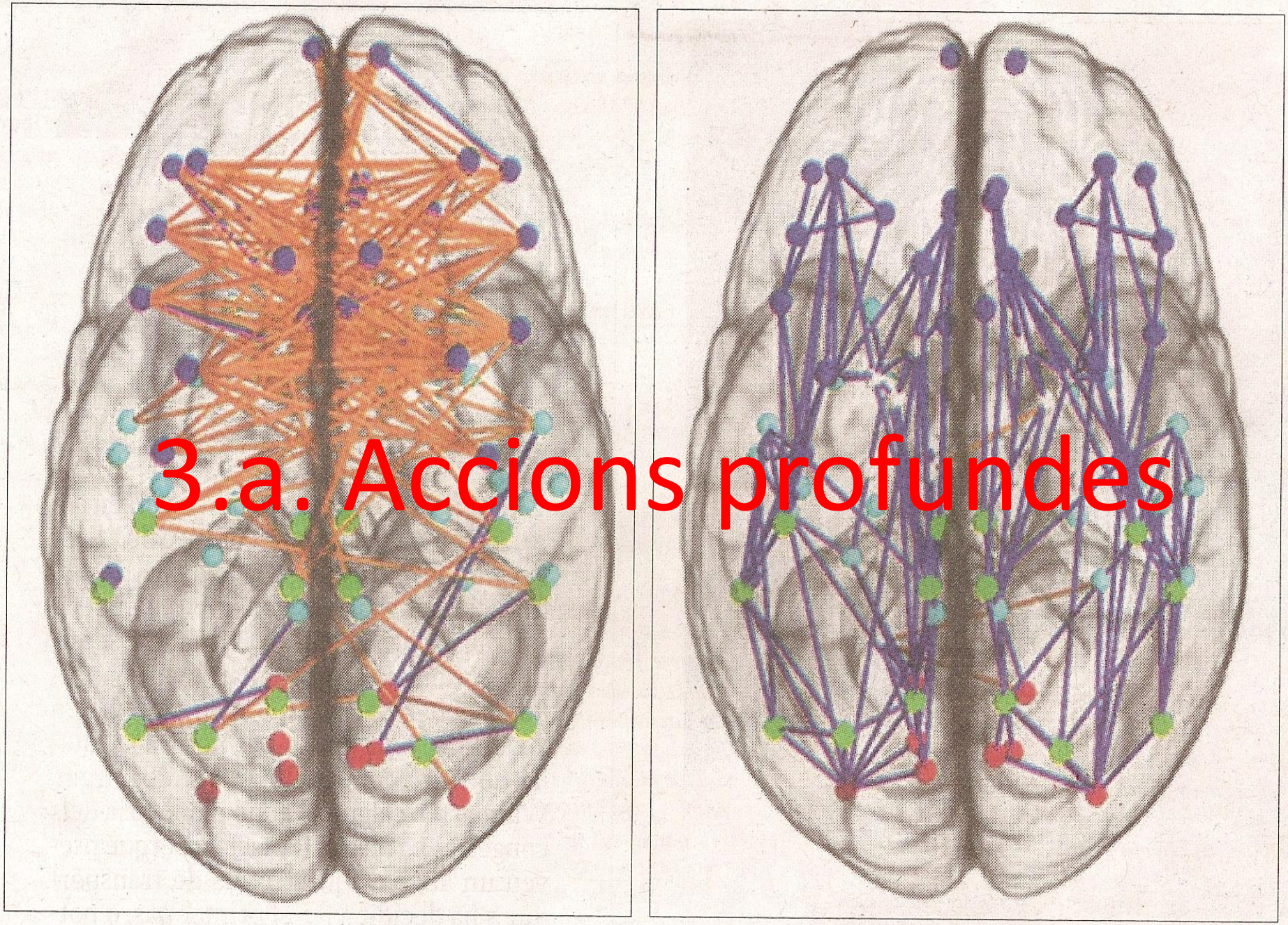
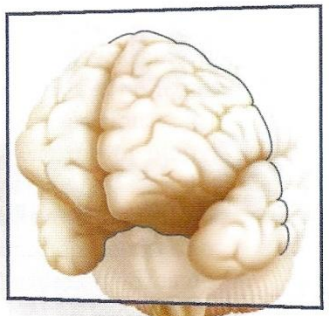
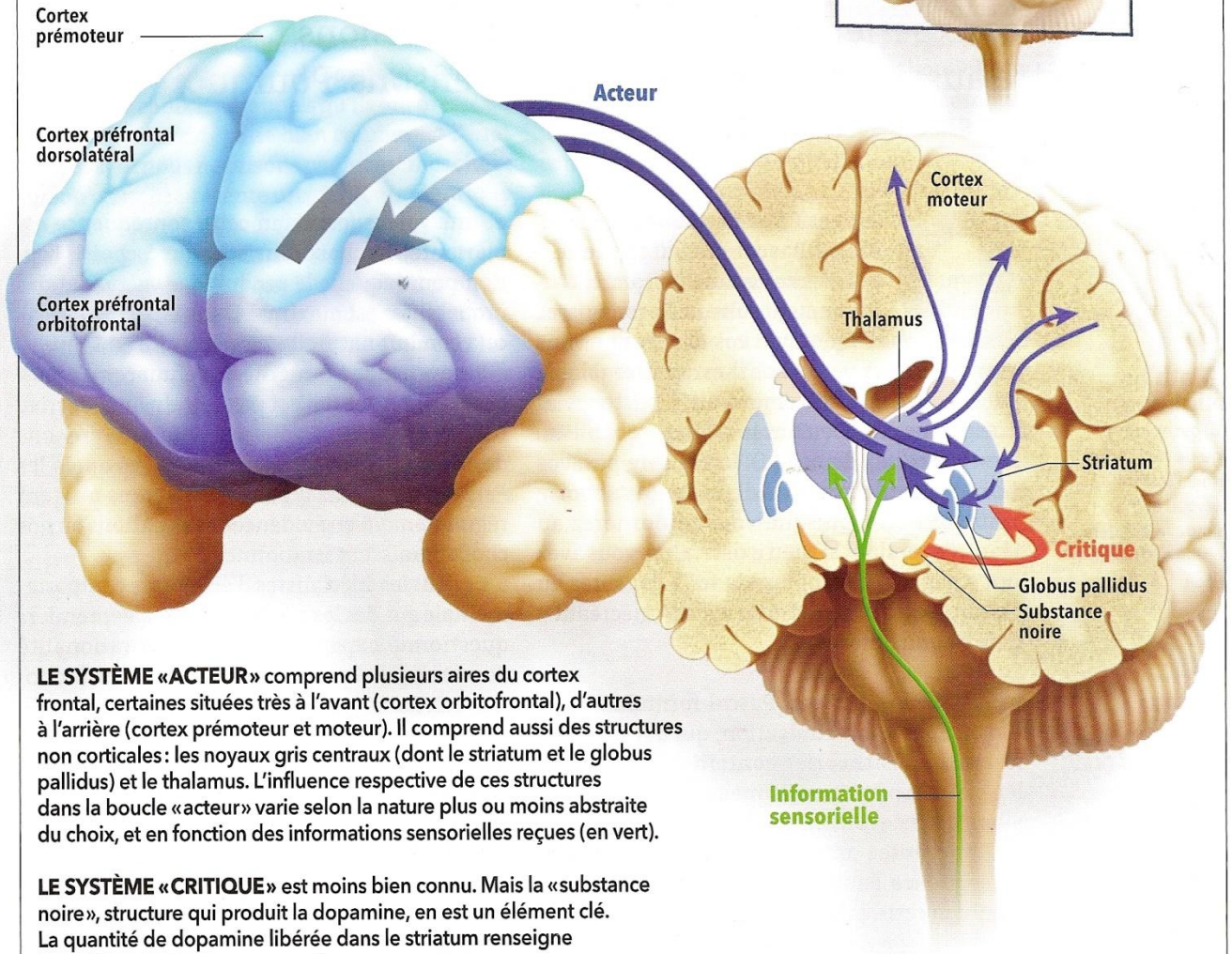

3.a. Accions profundes
'PNAS'

Fig.1 Une autoévaluation permanente

POUR PRENDRE DES DÉCISIONS, notre cerveau utilise constamment deux systèmes : l'acteur (en bleu) choisit entre plusieurs options ; le critique (en rouge) évalue, en amont, les options possibles et, en aval, les choix effectués. Ces deux systèmes et leurs interactions sont représentés ci-dessous, dans un cerveau coupé virtuellement, à la limite du tiers antérieur.

LE SYSTÈME «ACTEUR» comprend plusieurs aires du cortex frontal, certaines situées très à l'avant (cortex orbitofrontal), d'autres à l'arrière (cortex prémoteur et moteur). Il comprend aussi des structures non corticales : les noyaux gris centraux (dont le striatum et le globus pallidus) et le thalamus. L'influence respective de ces structures dans la boucle «acteur» varie selon la nature plus ou moins abstraite du choix, et en fonction des informations sensorielles reçues (en vert).

LE SYSTÈME «CRITIQUE» est moins bien connu. Mais la «substance noire», structure qui produit la dopamine, en est un élément clé. La quantité de dopamine libérée dans le striatum renseigne le système «acteur» sur ses performances.

© INFOGRAPHIE SYLVIE DESSERT – TEXTE : THOMAS BORAUD ET CÉCILE KLINGLER

OXFORD

Cerebral Cortex, February 2019;29: 732–750

doi: 10.1093/cercor/bhx355
Advance Access Publication Date: 24 January 2018
Original Article

ORIGINAL ARTICLE

On the Neural and Mechanistic Bases of Self-Control

Brandon M. Turner[1], Christian A. Rodriguez[2], Qingfang Liu[1], M. Fiona Molloy[1], Marjolein Hoogendijk[3] and Samuel M. McClure[4]

[1]Department of Psychology, The Ohio State University, Columbus, OH 43210, USA, [2]Department of Psychology, Stanford University, Stanford, CA 94305, USA, [3]Graduate School of Life and Earth Sciences, University of Amsterdam, 1000 GG Amsterdam, Netherlands and [4]Department of Psychology, Arizona State University, Tempe, AZ 85287, USA

Address correspondence to Brandon M. Turner, Department of Psychology, The Ohio State University, 1835 Neil Avenue, Columbus, OH 43210, USA. Email: turner.826@gmail.com

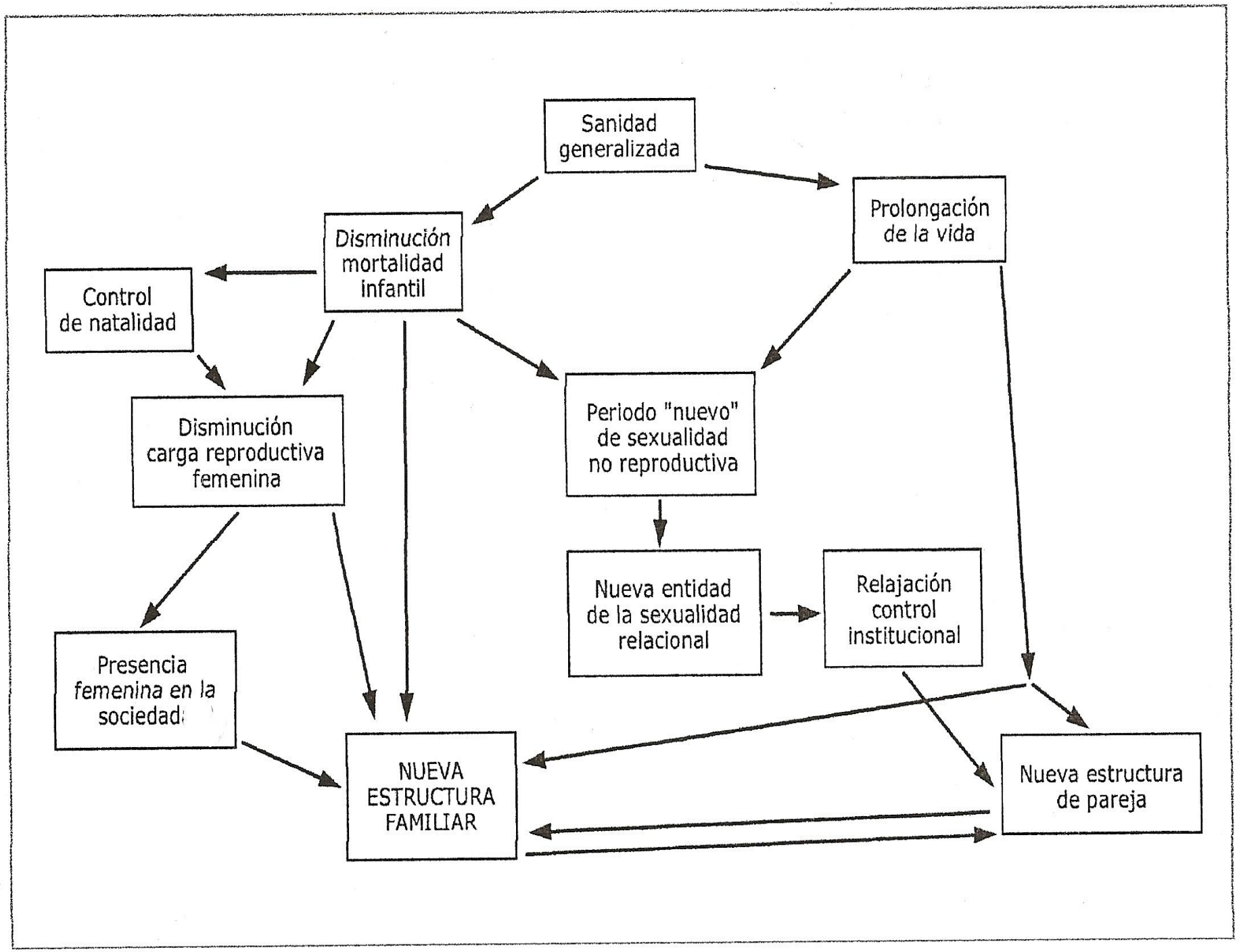
Abstract

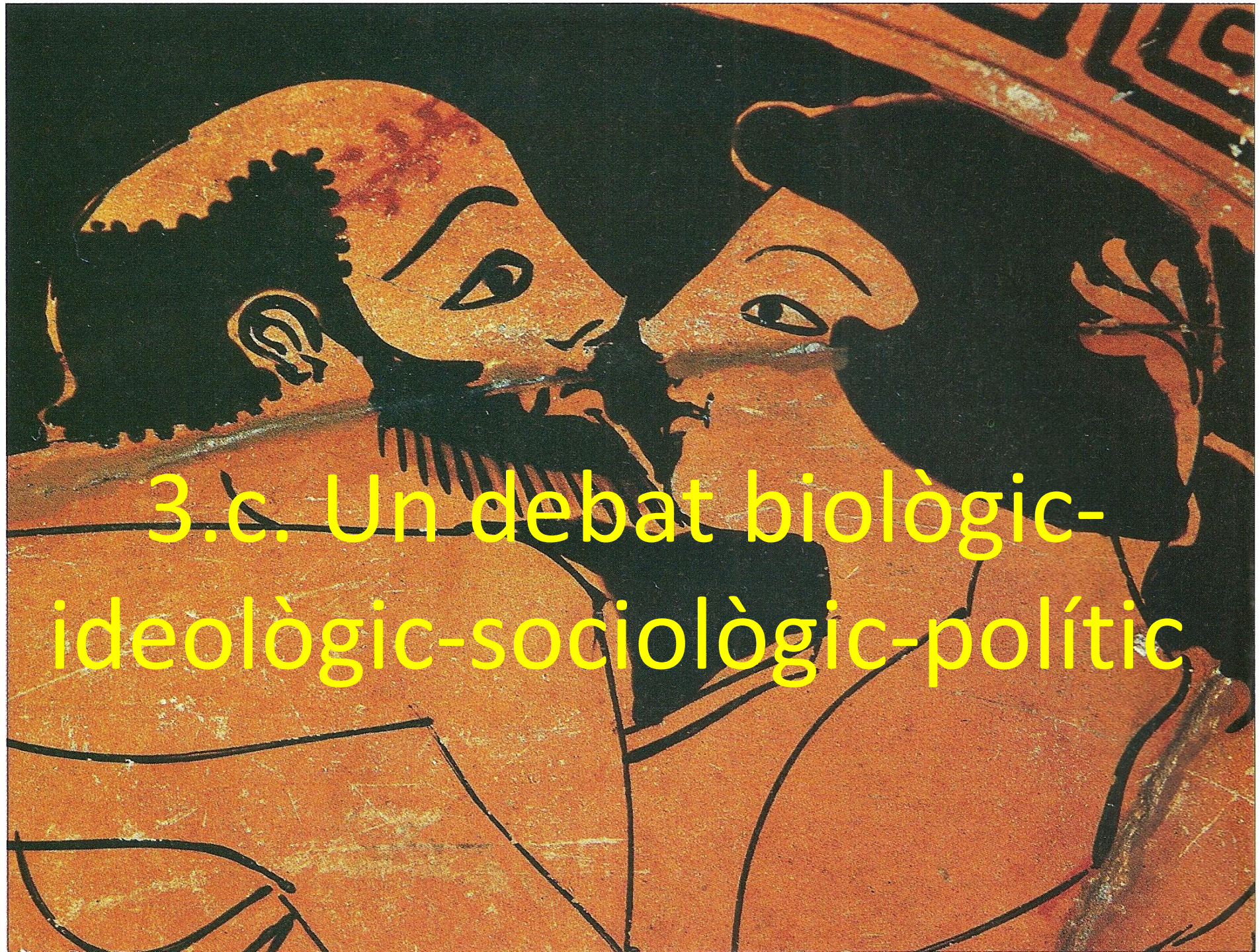
Intertemporal choice requires a dynamic interaction between valuation and deliberation processes. While evidence identifying candidate brain areas for each of these processes is well established, the precise mechanistic role carried out by each brain region is still debated. In this article, we present a computational model that clarifies the unique contribution of frontoparietal cortex regions to intertemporal decision making. The model we develop samples reward and delay information stochastically on a moment-by-moment basis. As preference for the choice alternatives evolves, dynamic inhibitory processes are executed by way of asymmetric lateral inhibition. We find that it is these lateral inhibition processes that best explain the contribution of frontoparietal regions to intertemporal decision making exhibited in our data.

Key words: frontoparietal cortex, lateral inhibition, leaky competing accumulator model, self-control

3.b. La ruptura demogràfica i l'alliberament de la dona

Sanidad generalizada
Prolongación de la vida
Disminución mortalidad infantil
Control de natalidad
Disminución carga reproductiva femenina
Periodo "nuevo" de sexualidad no reproductiva
Nueva entidad de la sexualidad relacional
Relajación control institucional
Presencia femenina en la sociedad
NUEVA ESTRUCTURA FAMILIAR
Nueva estructura de pareja

3.c. Un debat biològic-ideològic-sociològic-polític

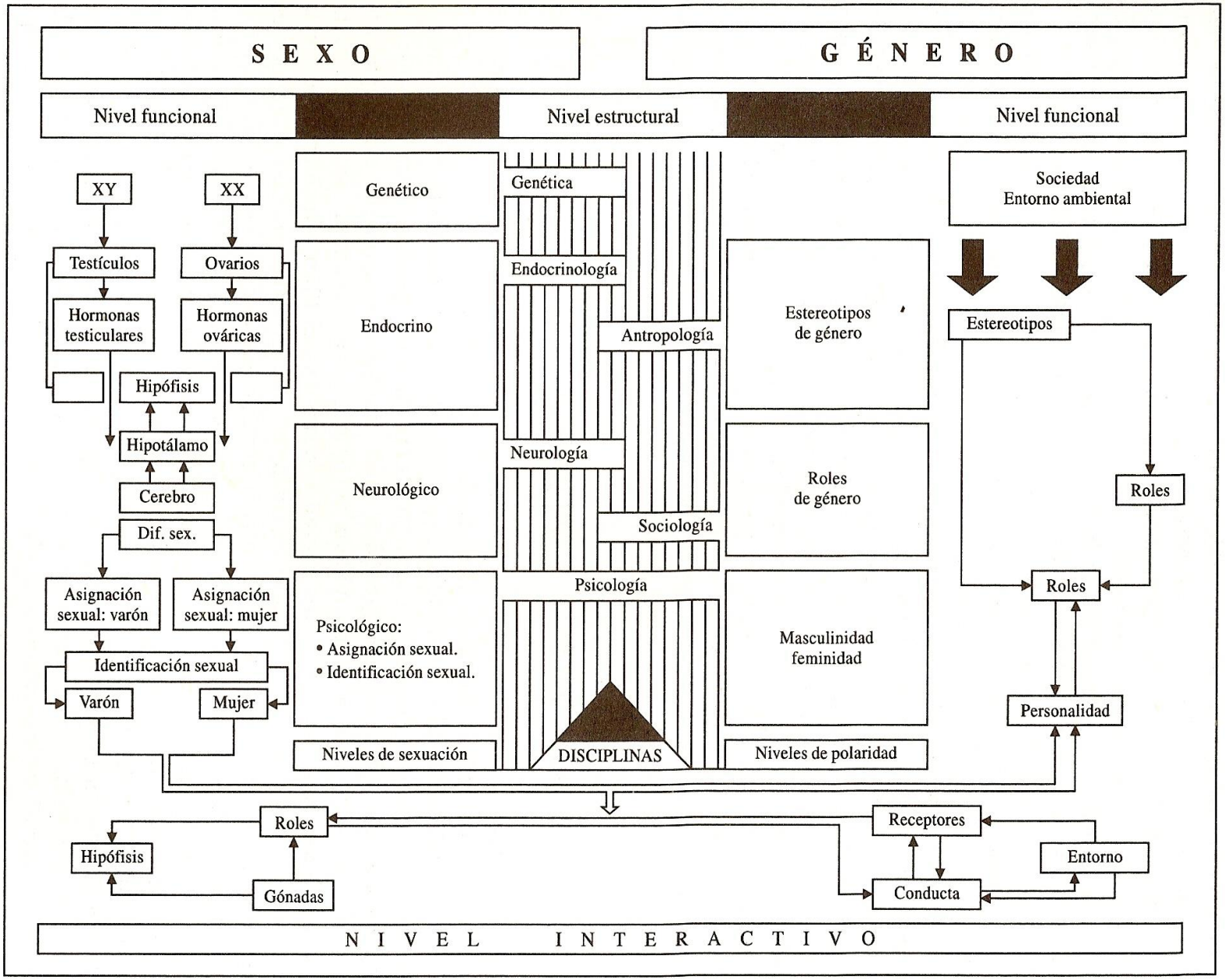

Figura 2.3.—La doble realidad del sexo y del género.

© Ediciones Pirámide

Ideología de Género

1.- ¿Qué se entiende por Ideología de Género?

La Ideología de Género emerge como una categoría de análisis de la realidad social y política a finales del Siglo XX y comienzos del Siglo XXI. De contornos difusos y ambiguos, podemos decir que, centralmente, supone una antropología que considera que lo femenino y lo masculino son dimensiones de origen cultural en el ser humano, quitando toda relevancia al dato biológico. De esta forma la Ideología de Género sería una clave de interpretación de la sociedad que pretende discernir y denunciar los condicionamientos culturales que oprimen a la mujer a la vez que promueve iniciativas para liberar a la mujer de esos condicionamientos.

Queer

Queer ([kʷɪə(ɹ)]) es un término tomado del inglés que se define como «extraño» o «poco usual». Se relaciona con una identidad sexual o de género que no corresponde a las ideas establecidas de sexualidad y género heterosexuales o heteronormativas. La Comisión Interamericana de Derechos Humanos (CIDH) en el documento publicado en noviembre de 2015, arguye que existen diferentes aproximaciones al término queer como categoría identitaria. Por un lado, es utilizado como "término paraguas" por la gama de orientaciones sexuales e identidades que van mucho más allá de "LGBT".[1] Asimismo, el concepto "género queer" es un término general para las personas cuya identidad de género no está incluida o trasciende el binario hombre/mujer.[2]

El término aún se considera ofensivo o despectivo en algunas comunidades más conservadoras; mientras que para otras, es un término que describe una orientación sexual, identidad de género o expresión de género que no se conforma con la sociedad heteronormativa y patriarcal. En este contexto, algunas personas que se identifican como *queer* suelen situarse aparte del discurso y del estilo de vida que tipifican las corrientes en las comunidades LGBTIQ+ –lesbianas, gays, travestis, transexuales, transgénero, bisexuales, intersex y queer–.

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

La llei de Llibertat Sexual augmenta la divisió feminista sobre gènere i trans

El feminisme de la igualtat diu que la norma "posa en perill les dones"

CRISTINA SEN
Barcelona

La polèmica en el si del feminisme ha acabat d'esclatar amb la presentació de l'avantprojecte de llei de Llibertat Sexual i a les portes del 8-M. L'enfrontament s'ha anat larvant els últims mesos entre el feminisme clàssic i els col·lectius que defensen el dret de les dones trans a la identitat i l'autodeterminació de gènere. El debat és complex, molt enverinat, i ahir feministes agrupades en l'Alianza contra el Borrado de les Mujeres van denunciar que la llei presentada per Irene Montero és utilitzada per introduir "en l'ordenament jurídic conceptes que posen en perill les dones".

Què vol dir això? Des del feminisme de la igualtat s'indica que el gènere és una categoria sociocultural per la qual s'estableixen rols en funció del sexe sobre els quals el patriarcat assenta la subordinació de les dones. La lluita per la igualtat significa, per tant, abolir aquests rols de subordinació imposats pel fet d'haver nascut amb el sexe dona. Si,

XAVIER CERVERA

lèmica evitant extremismes. La principal desigualtat la pateixen les dones pel fet de ser-ho, totes, i els àmbits socials vinculats a la feminitat.

El moviment trans està agafant força, indica, i pot ser que d'aquí molts anys el gènere sigui fluid, però ara encara no estem en aquesta situació. Per això, indica que la lluita dels col·lectius LGTBI no ha d'eclipsar la de les dones, perquè existeix una desigualtat estructural i són lluites diferents.

El debat té un important rerefons polític perquè entorn del PSOE s'aglutina el denominat feminisme de la igualtat, i a Podem –amb posicions més diverses– es defensa el dret a la identitat de gènere. I en aquests moments la titular del Ministeri

Alguns col·lectius creuen que la norma obre la porta perquè cada persona pugui triar el gènere i sexe

Punt retirat al final

"Identitat sexual o de gènere: vivència interna i individual del sexe o gènere tal com cada persona el viu i autodetermina, sense que ho hagin de definir terceres persones; pot correspondre o no amb el sexe assignat en néixer i pot comportar la modificació de l'aparença o la funció corporal a través de mitjans farmacològics, quirúrgics o d'una altra índole, sempre que això es triï lliurement"

3.d. Accions educatives

- La ideologia de gènere i el debat associat
- Reivindicar la diferència per a igualar
- Sempre respecte
- Informació sexual proporcional

CATHERINE MARRY

Les filles à l'école : plus performantes mais moins compétitives

3.e. Actuacions socials

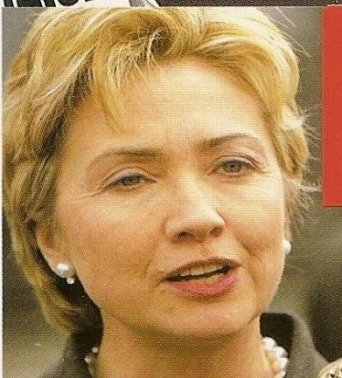
LES FEMMES

5000 ans pour l'égalité

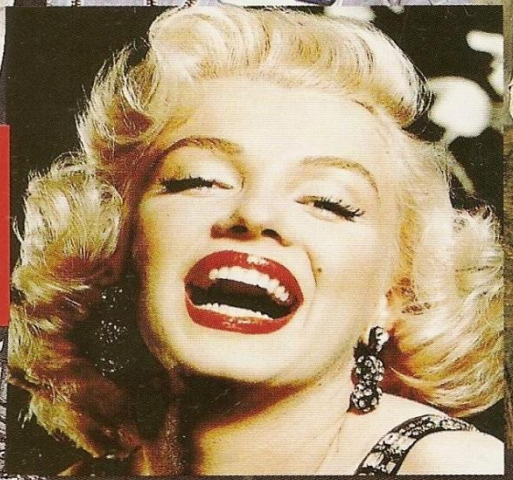

de Pénélope à Hillary Clinton

TERMOSTATO. El estándar de la temperatura de una oficina se midió en los años 60 a partir de la tasa metabólica de un hombre en reposo de 40 años y 70 kilos; más adecuada para las mujeres serían unos 5ºC más.

AL PASO

Tres reclutas denunciaron a las fuerzas armadas británicas en el 2013 que igualar la zancada masculina suponía más lesiones de cadera (Caroline Criado lo bautiza como efecto Henry Higgins, por la película *My fair Lady*). La zancada masculina es un 10% más larga. El ejército australiano la redujo 5 cm y disminuyeron las lesiones pélvicas.

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHÍS LLUÍS AMIGUET

Teresa Caldeira, *catedràtica d'Antropologia Urbana a Berkeley; investiga les metròpolis*

Vaig néixer a São Paulo, on faig recerca, i ensenyo Planificació Urbana a la Universitat de Califòrnia a Berkeley. Cada vegada menys ciutadans de les metròpolis viuen en famílies tradicionals. Jair Bolsonaro pot guanyar la primera volta, però no la segona. Col·laboro amb Ciutats Globals del Cidob

"Milions de joves avui dubten de la seva identitat sexual"

ÀLEX GARCIA

Una altra família

L'antropologia sempre ha estat un saber desestabilitzador per a Occident, perquè, com que explica altres cultures i maneres d'adaptar-se a l'entorn, qüestiona la nostra ingènua convicció que la nostra era no només la millor, sinó l'única. Ara investiga com milions de ciutadans de les metròpolis de tot el món es qüestionen la seva identitat de gènere

Com estan canviant els ciuta- emergent d'identitats que observem en el nos-

n'hi hagi prou per derrotar-lo en segona volta.

L'Església catòlica ja no és influent?

Retrocedeix, sobretot als barris marginals, davant l'avanç dels evangèlics.

Per què?

Les múltiples esglésies evangèliques emfatitzen la salvació individual davant el comunitarisme catòlic, que al Brasil va difondre la teologia de l'alliberament. I donen suport als seus fidels amb ajuda material: roba, menjar, diners...

Això era el cor del catolicisme.

També observo com l'Església catòlica ha anat simplificant els seus ritus mentre els evangèlics cada vegada els sofisticaven més.

De vegades no hi ha res més modern que la tradició.

Però estem investigant com un percentatge creixent de dones ja no estan interessades a formar parelles estables ni en el matrimoni.

Per què?

El 60 per cent d'aquelles dones de la perifèria de São Paulo, que són 20 milions d'habitants, són mares soles que no volen tenir parella, perquè no els compensa.

I s'ho poden permetre?

Cada vegada més, perquè gairebé totes treballen i la bretxa salarial amb els homes s'està escurçant. A més, tenen més estudis i en general estan més preparades que els homes.

Els pares no deuen ser gaire exemplars.

Els homes fa temps que han renunciat a encarnar la figura del cap de família tradicional. Molts ja són la tercera generació que creix amb pare absent i ells mateixos tornen a ser-ho.

Per què no volen fer de pares?

Quan se'ls pregunta sobre els fills, diuen que els reconeixen, però que no estan preparats per viure amb una dona i prefereixen gaudir de "la seva llibertat".

* Lleis familiars.Conciliació.
* Societats, empreses, esglésies...
* En “clavagueres comportamentals” (ambients de droga o violència) no cap esperar cap igualtat. És el cas de les “manadas” en àmbits teòricament civilitzats, o en crisis de guerra.
* L’”èxit” de la pornografia com a gran negoci internacional o com a visionat entre adolescents no fa esperar res de bo.

Una igualtat “ponderada” sense dominàncies